القرآن الکریم

آسان ترجمہ

تعلیم القرآن

تکی په تکی
او روانه ترجمه

مولف:۔ ڈاکٹر محمد دین

وَإِذَا سَمِعُوا مَآ أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰٓ أَعْيُنَهُمْ

او هر کله چه واورېدل دوی | کوم (کلام) چه | نازل کړے شو | رسول طرف ته | نو ګورے ته | سترګے د دوی

او چه هغه کلام واوري چه پېغمبر ته راغلے دے ، نو ته ګورې چه د دوی

تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ ۚ يَقُولُونَ

چه توېږي | اوښکے | په سبب د هغه | چه پېژندلی ګړی دوی | له حق نه | دوی وائي

سترګے او ښکے څڅوي ځکه چه دوی حق وپېژندلو ، دوی وائي

رَبَّنَآ ءَامَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشّٰهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا

اے زموږ ربه! | موږ ایمان راوړو | پس ولیکه موږ | (د حق) شهادت ورکوونکو سره | او څه (عذر دے) موږ د پاره

اے زموږه ربه! موږ ایمان راوړے دے نو د ګواهانو (په فهرست) کښے زموږ نوم ولیکه او موږ سره څه عذر

لَا نُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَمَا جَآءَنَا مِنَ الْحَقِّ ۙ وَنَطْمَعُ أَنْ يُّدْخِلَنَا

چه ایمان رانه وړو موږ | په الله | او څه چه | راغلی دی موږ ته | له حق نه | او موږ امید لرو | چه موږ به داخل کړي

دے چه موږ په الله تعالیٰ او په هغه حق چه موږ ته راغلے دے ایمان نه راوړو ، هر کله چه دا طمع لرو چه الله تعالیٰ

رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصّٰلِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَثَابَهُمُ اللّٰهُ بِمَا قَالُوا جَنّٰتٍ

زموږ رب | صالحانو خلقو سره | پس بدل ورکړه دوی ته | الله | په وجه د وینا باندې | جنتونه

به موږ د نیکانو په قولی کښے شامل کړي . نو د دے وینا په وجه الله تعالیٰ به ورله داسے باغونه ورکړي

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهٰرُ خٰلِدِينَ فِيهَا ۚ وَذٰلِكَ جَزَآءُ

چه بهېږي | د هغے لاندې | نهرونه | همیشه به وي دوی | په هغے کښے | او دا دے | بدله

چه د هغے لاندې ولے بهېږي ، دوی به په هغے کښے همیشه وي ، او د نیکانو د پاره هم

الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِـَٔايٰتِنَآ أُولٰٓئِكَ

د نیکانو | او کوم خلق چه | انکار وکړو | او دروغژن ئے کړل | زموږ ایتونه | هم دوی دي

دغه بدله ده . او چا چه انکار وکړو او زموږ ایتونه ئے دروغ وګڼل نو هم دغه

أَصْحٰبُ الْجَحِيمِ ﴿٨٦﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبٰتِ

دوزخیان | اے د ایمان خاوندانو! | مه حراموئ | (هغه) پاکیزه څیزونه

خلق دوزخیان دي . اے مسلمانانو! الله تعالیٰ چه تاسو له کوم پاکیزه

مَآ أَحَلَّ اللّٰهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا ۚ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

کوم چه | حلال کړي دي | الله تاسو د پاره | او له حد نه مه تېرېږئ | بېشکه الله | نه خوښوي | له حد نه تېرېدونکي

څیزونه حلال کړي دي هغه په ځان مه حراموئ او د اندازے نه زیاتے مه کوئ ، زیاتے کوونکي خلق د الله تعالیٰ خوښ نه دي.

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ حَلٰلًا طَيِّبًا ۖ وَّاتَّقُوا اللّٰهَ

او خورئ | له هغه څه نه | کوم رزق چه درکړے دے تاسو ته الله | حلال | پاکیزه | او ووېرېږئ | له الله نه

او الله تعالیٰ چه تاسو له کوم حلال پاکیزه څیزونه درکړي دي هغه خورئ څښئ او د هغه ځنے ئے نه وېره کوئ

الَّذِیْۤ اَنْتُمْ بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾ لَا یُؤَاخِذُكُمُ اللّٰهُ بِاللَّغْوِ فِیْۤ اَیْمَانِكُمْ

په کوم چه | تاسو | ایمان لرئ | نه نیسي تاسو | الله | په عبثو | قسمونو ستاسو

چه تاسو پرے ایمان راوړے دے ۔ الله تعالیٰ تاسو په عبثو قسمونو باندے نه نیسي

وَلٰكِنْ یُّؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُّمُ الْاَیْمَانَ ۚ فَكَفَّارَتُهٗۤ اِطْعَامُ

او لیکن | نیسي تاسو | په هغه | چه تاسو په ټینګه (اراده کړه) قسمونه خوړلي | پس د هغے کفاره ده | طعام ورکول

مګر په هغه قسمونو به مو (خامخا) نیسي چه تاسو قصدًا خوړلي وي نو د داسے قسم (ماتولو) کفاره دا ده چه

عَشَرَةِ مَسٰكِیْنَ مِنْ اَوْسَطِ مَا تُطْعِمُوْنَ اَهْلِیْكُمْ اَوْ كِسْوَتُهُمْ

لسو | مسکینانو ته | د میانه درجے | کوم چه | تاسو خوروئ | خپل کور والو ته | یا دوی ته جامے ورکول

لسو مسکینانو له داسے ډوډئ ورکړئ کوم چه تاسو په خپل کور والا باندے خوروئ یا دوی ته جامے ورکوئ

اَوْ تَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ ؕ فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیَامُ ثَلٰثَةِ اَیَّامٍ ؕ

یا ازادول | د یو غلام | پس څوک چه | بیا نه موئي | نو روژے ساتل دي | درے | ورځے

یا یو غلام ازاد کړئ ، نو څوک چه د دے طاقت نه لري نو هغه د درے ورځے روژے ساتي،

ذٰلِكَ كَفَّارَةُ اَیْمَانِكُمْ اِذَا حَلَفْتُمْ ؕ وَاحْفَظُوْۤا اَیْمَانَكُمْ ؕ

دا | کفاره ده | ستاسو د قسمونو | کله چه | تاسو قسم وخورئ | او حفاظت وکړئ | د خپلو قسمونو

دا ستاسو د قسمونو کفاره ده کله چه قسم وخورئ (او دا پوره نه کړئ) او د خپلو قسمونو حفاظت کوئ

كَذٰلِكَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰیٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ ﴿٨٩﴾

دغه شان | بیانوي | الله | تاسو ته | خپل ایتونه | چه تاسو | شکر کوئ

دغه شان الله تعالیٰ تاسو ته خپل حکمونه بیانوي چه تاسو شکر ادا کړئ ۔

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْۤا اِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَیْسِرُ وَالْاَنْصَابُ وَالْاَزْلَامُ

اے | مؤمنانو ! | بیشکه | شراب | او جواری | او بتان | او غشي د پال

اے مؤمنانو ! شراب څښل ، جواري کول ، د بتانو عبادت کول او د ګټے بیلات غشي ویشتل

رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّیْطٰنِ فَاجْتَنِبُوْهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿٩٠﴾

پلیت دي | د شیطان له عمل نه دي | پس ځان وساتئ له دے نه | چه تاسو | کامیاب شئ ۔

ناپاک شیطاني کارونه دي ، نو د دے نه ځان بچ ساتئ چه تاسو نجات بیا مومئ ۔

اِنَّمَا یُرِیْدُ الشَّیْطٰنُ اَنْ یُّوْقِعَ بَیْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَآءَ

بیشکه | غواړي | شیطان | چه واچوي | ستاسو په مینځ کښے | دښمني | او بغض

شیطان خو غواړي چه ستاسو په مینځ کښے د شرابو او جوارۍ په ذریعه دښمني

فِی الْخَمْرِ وَالْمَیْسِرِ وَیَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَعَنِ الصَّلٰوةِ ۚ

په ذریعه د شرابو | او جوارۍ | او منع کړي تاسو | د الله د یادولو نه | او د مونځ نه

او بغض پیدا کړي او تاسو د الله تعالیٰ د ذکر نه او د مونځ نه منع کړي

فَهَلْ أَنتُم مُّنتَهُونَ ﴿٩١﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

پس آیا | تاسو به | منع شئ | او حکم منئ | د الله | او حکم منئ | د رسول

نو آیا اوس به هم تاسو (د دې بدیو نه) منع شئ ؟ او د الله تعالیٰ حکم منئ ، او د رسول حکم منئ

وَاحْذَرُوا ۚ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ

او ډیر ویریږئ | بیا که چیرے | تاسو مخ واړولو | نو پوهه شئ | چه بیشکه | زمونږ په پیغمبر باندې | رسول دی

او احتیاط ساتئ ، په دے هم که چیرے تاسو مخ واړولو نو پوهه شئ چه زمونږ د رسول کار خو واضح حکمونه

الْمُبِينُ ﴿٩٢﴾ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

ښکاره | نشته دے | په هغو خلقو باندې (چه) | ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک

رسول دی چاچه ایمان راوړے دے او هغوی نیک عملونه کړی دی په هغوی باندې د هغو څیزونو

جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوا وَّآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

(څه) ګناه | په هغه څه کښے | چه وئے خوړل | هرکله چه پرهیزګاری ئے وکړه | او ایمان ئے راوړو | او عملونه ئے وکړل | نیک

په حقله هیڅ ګناه نشته کوم چه (د شراب وغیره د حرمت نه وړاندې) هغوی خوړلی څښلی دی او اوس ئے ځان ساتی او په ایمان نیک

ثُمَّ اتَّقَوا وَّآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوا وَّأَحْسَنُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ

بیا ئے پرهیزګاری وکړه | او ایمان ئے راوړو | بیا ئے پرهیزګاری وکړه | او ښه کارونه ئے وکړل | او الله | خوښوی

دی او نیکی کوی بیا هم پرهیزګار پاتے شی او په ایمان ثابت قدم وی بیا پرهیزګاری وکړی او نیکی کوی او داسے نیک خلق د الله

الْمُحْسِنِينَ ﴿٩٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمُ اللَّهُ بِشَيْءٍ

نیکی کوونکی | اے د ایمان خاوندانو! | خامخا به وازمائی تاسو | الله | په څه څیز

ډیر خوښ وی اے مسلمانانو ! الله تعالیٰ به تاسو د هغه لږ ډیر ښکار په وجه په ازمینښت

مِّنَ الصَّيْدِ تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ

له ښکار نه | کوم ته چه ورسیږی | ستاسو لاسونه | او ستاسو نیزے | چه ښکاره کړی | الله

کښے واچوی ، چه ستاسو لاسونه او نیزے به ورسیږی چه الله تعالیٰ وګوری چه څوک د

مَن يَخَافُهُ بِالْغَيْبِ ۚ فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ

چه څوک ویریږی د هغه نه | غائبانه | پس څوک چه | زیاتے وکړی | پس له دے نه | نو هغه له

د هغه نه غائبانه هم ویریږی ، نو څوک چه د دے حکم نه پس زیاتے وکړی نو هغه له

عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٩٤﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنتُمْ

عذاب دے | دردناک | اے د ایمان خاوندانو! | مه وژنئ | ښکار | هرکله چه تاسو

دردناک سزا مقرر ده ۔ اے مؤمنانو ! د احرام په حالت کښے ښکار مه

حُرُمٌ ۚ وَمَن قَتَلَهُ مِنكُم مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ

احرام تړلی وی | او څوک چه ووژنی ښکار | له تاسو نه | قصداً | نو بدله ده (چه ورکړے شی) | پشان د هغه (چه) | هغه ووژنو

وژنئ ، او چاچه قصداً ښکار ووژلو ، نو د هغه بدله د هغه (ښکار) په شان یو څاروے

مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهٖ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًۢا بٰلِغَ الْكَعْبَةِ

دَ څاروو نه | فیصله دې وکړي دَ دې | دوه انصاف کوونکي | له تاسو نه | په طور دَ قرباني | چه ورسیږي | کعبې ته

دے ، چه ستاسو دوه منصفان به دَ هغې فیصله کوي، قرباني دَ پاره کعبې ته ورسوي ،

اَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسٰكِيْنَ اَوْ عَدْلُ ذٰلِكَ صِيَامًا لِّيَذُوْقَ

یا کفاره ده | طعام ورکول | مسکینانو ته | یا | برابر | دَ دے | روژے | چه وڅکي

یا دَ هغې کفاره په مسکینانو باندې دَ دوډۍ خوړل دي یا دَ دے برابر روژے ساتل دي داځکه چه دَ خپل

وَبَالَ اَمْرِهٖ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَمَّا سَلَفَ ؕ وَمَنْ عَادَ فَيَنْتَقِمُ اللّٰهُ

سزا | دَ خپل کار | معاف کړل الله | هغه څه | چه شوي دي وړاندې | او څوک چه | دوباره وکړي | نو بدل به اخلي | الله

عمل خوند وڅکي ، وړاندې چه څه شوي دي الله تعالیٰ معاف کړل او اوس چه څوک دا کار وکړي نو الله تعالیٰ به ترے نه

مِنْهُ ؕ وَاللّٰهُ عَزِيْزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾ اُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ

دَ هغه نه | او الله | زبردست دے | بدله اخستونکے | حلال شوي دي | په تاسو | ښکار | دَ دریاب

بدله اخلي او الله تعالیٰ (په هرڅو باندې) غالب (او) سزا ورکوونکے دے . تاسو دَ پاره دَ دریاب ښکار او دَ دے خوراک

وَطَعَامُهٗ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ ۚ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ

او دَ هغې خوراک | ستاسو فائدے دَ پاره | او دَ مسافرو دَ پاره | او حرام کړے شوے دے | په تاسو | ښکار | دَ وچے

حلال کړے شوے دے چه تاسو ته او مسافرو ته فائده رسیږي او ترڅو چه تاسو دَ احرام په حالت کښے یئ په تاسو

مَا دُمْتُمْ حُرُمًا ؕ وَاتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِيْٓ اِلَيْهِ تُحْشَرُوْنَ ﴿٩٦﴾ جَعَلَ اللّٰهُ

ترڅو چه تاسو یئ | په احرام کښے | او ویریږئ | دَ الله نه | چه دَ هغه طرف ته | به تاسو راجمع کړے شئ | جوړه کړه | الله

باندې دَ وچے ښکار حرام دے او دَ الله تعالیٰ نه ویره کوئ چه ټول به ورته پیش کیږئ . الله تعالیٰ کعبه چه

الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيٰمًا لِّلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ

کعبه | کور | دَ عزت | دَ قیام ذریعه | خلقو دَ پاره | او میاشت | دَ حرمت

دَ عزت ځائے دے دَ خلقو (اجتماعي ژوند دَ) قیام سبب گرځولے دے ، او دغسے دَ حرمت میاشتے او دَ

وَالْهَدْيَ وَالْقَلَآئِدَ ؕ ذٰلِكَ لِتَعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ

او دَ قربانۍ څاروي | او دَ پټے والا څاروي | دا | حکم چه تاسو پوهه شئ | چه | الله | پوهیږي

قربانۍ څاروي او هغه څاروي چه مرۍ کښے ئے پټے پروت وي ، دا حکم چه تاسو ته معلومه شي چه الله تعالیٰ دَ

مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ ﴿٩٧﴾

په هغه څه چه په اسمانونو کښے دي | او په هغه څه چه په زمکه کښے دي | او دا چه | الله | په هر څیز باندې | ښه پوهه دے

اسمانونو او دَ زمکے دَ ټولو څیزونو نه خبر دے او دا چه الله تعالیٰ په هر څه ښه پوهه دے .

اِعْلَمُوْٓا اَنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ وَاَنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿٩٨﴾

پوهه شئ | چه | الله | سخت | عذاب ورکوونکے دے | او دا چه | الله | بخښونکے | مهربان دے

خبر شئ چه الله تعالیٰ په سزا ورکولو کښے ډیر سخت دے او دا چه الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے

مَا عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ ؕ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ

په پیغمبر | مګر | رسول (د پیغام) | او الله | پوهېږي | په هغه څه چه تاسو ښکاره کوئ نښتة دي

د رسول په ذمه خو بس پیغام رسول دي ، او الله تعالی ته ستاسو ښکاره کړي او پټ

وَمَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۹۹﴾ قُلْ لَّا يَسْتَوِي الْخَبِيْثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ

او په هغه څه | چه تاسو يې پټوئ | ووايه | برابر نه دي | پليت | او پاک | اګر چه

حالات ټول معلوم دي . (اے پیغمبره! دوی ته) ووايه چه پاک او ناپاک يو برابر نه دي اګر که د

اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيْثِ ۚ فَاتَّقُوا اللّٰهَ يٰۤاُولِي الْاَلْبَابِ

په تعجب کښې اچوي تا | ډېر والے | د پليتي | نو وېرېږئ د الله نه | اے د عقل خاوندانو!

ناپاکو څيزونو ډېر والے تا په تعجب کښې واچوي ، نو اے عقلمندو! د الله تعالی (د نافرمانۍ) نه وېره کوئ

لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۱۰۰﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَسْـَٔلُوْا عَنْ اَشْيَآءَ

چه تاسو | کامیابه شئ | اے | د ایمان خاوندانو! | تپوس مه کوئ | د داسے څيزونو

چه تاسو کامیابه شئ . اے مسلمانانو! د داسے څيزونو په حقله پوښتنه مه کوئ

اِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسُؤْكُمْ ۚ وَاِنْ تَسْـَٔلُوْا عَنْهَا حِيْنَ

چه که ښکاره شي | تاسو ته | نو غمژن به کړي تاسو | او که | تپوس کوئ تاسو | د هغې په حقله | په داسے وخت کښې

چه که هغه در ته ښکاره شي نو بد به دربانې ولګي ، او که تاسو يې په داسے وخت کښې تپوس کوئ

يُنَزَّلُ الْقُرْاٰنُ تُبْدَ لَكُمْ ؕ عَفَا اللّٰهُ عَنْهَا ؕ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ

چه نازلېږي | قرآن | نو ښکاره به شي تاسو ته | معاف وکړه | الله | له هغو (تپوسونو) نه | او الله | بخښونکے

چه قرآن را نازلېږي نو هغه به در ته خامخا ښکاره کړے شي الله تعالی تاسو ته معاف وکړه ، او الله بخښونکے

حَلِيْمٌ ﴿۱۰۱﴾ قَدْ سَاَلَهَا قَوْمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوْا

د زغم خاوند دے | بېشکه تپوس کړي وو (د داسے شيانو) | يو قوم | له تاسو نه وړاندې | بيا | شول هغوی

د زغم خاوند دے ، بېشکه يو قوم تاسو نه وړاندې هم داسے تپوسونه کړي وو بيا چه کله هغه ښکاره شول نو د

بِهَا كٰفِرِيْنَ ﴿۱۰۲﴾ مَا جَعَلَ اللّٰهُ مِنْ بَحِيْرَةٍ وَّلَا سَآئِبَةٍ

په هغې باندې | کافران | نه دي مقرر کړي | الله | بحيره | او نه | سائبه

هغې نه يې انکار وکړو . الله نه خو بحيره (داسے اوښه چه د بتانو په نوم پرېښي شي) او نه سائبه (د بتانو په نوم ازاد شوے

وَّلَا وَصِيْلَةٍ وَّلَا حَامٍ ۙ وَّلٰكِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَفْتَرُوْنَ

او نه | وصيله | او نه حام | ليکن | کوم خلق چه | کافران دي | هغوی تړي

څاروی) او نه وصيله (داسے اوښه چه ورپسې او د ويم په څنګ وي) او نه حام (لس کله بلارېوونکے اوښ) حرام مقرر کړي دي کافر

عَلَى اللّٰهِ الْكَذِبَ ؕ وَاَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿۱۰۳﴾ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ

په الله باندې | دروغ | او ډېر له دوی نه | عقل نه لري | او کله چه | وويلے شي دوی ته

خلق په الله تعالی د دروغو تهمتونه تړي او په دوی کښې اکثر بے عقله دي . او هر کله چه ورته وويلے شي

تَعَالَوْا اِلٰى مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ وَاِلَى الرَّسُوْلِ قَالُوْا حَسْبُنَا

راشئ تاسو (چه) | ذ هغه څه طرفته چه | نازل کړی الله | او ذ پيغمبر (ذ حکم) طرف ته | نو دوی وائی | کافی دے مونږ ذپاره

چه ذ الله تعالیٰ ذ نازل کړه حکمونو او رسول طرف ته رجوع وکړئ نو دوی وائی چه مونږ ذپاره هغه طريقه

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ اٰبَآءَنَا ؕ اَوَلَوْ كَانَ اٰبَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

هغه څه چه موندلی دی مونږ | په هغه باندې | پلاران خپل | آيا که څه هم وی | پلاران ذ دوی | چه نه پوهيدل

بس ده چه خپل پلاران مو پرے موندلی دی آګرکه ذ دوی پلاران په هيڅ نه پوهيدل

شَيْـًٔا وَّلَا يَهْتَدُوْنَ ﴿۱۰۴﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا عَلَيْكُمْ اَنْفُسَكُمْ ۚ

په هيڅ څيز | او نه | دوی په هدايت باندې وو | اے ذ ايمان خاوندانو ! | په تاسو (ذمه واری) ده | ستاسو خپله

او ذ سمے لارے نه خبر نه وو . اے مؤمنانو ! تاسو بس ذ خپل ځان غم کوئ

لَا يَضُرُّكُمْ مَّنْ ضَلَّ اِذَا اهْتَدَيْتُمْ ؕ اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ

نقصان نه شی دررسولے تاسو ته | هغوک چه ګمراه شو | هر کله چه | تاسو هدايت باندې يئ | الله طرف ته دی | واپس تلل ستاسو

تاسو ته ګمراه خلق هيڅ نقصان نه شی دررسولے که چرے تاسو پخپله په هدايت باندې يئ ، تاسو ټول به الله تعالیٰ

جَمِيْعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۱۰۵﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا

ذ ټولو | بيا به هغه ووائی تاسو ته | هغه څه | چه تاسو به کول | اے مؤمنانو !

ته پيش کيږئ نو هغه به در ته ووائی چه تاسو څه څه کارونه کول . اے مؤمنانو !

شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ اِذَا حَضَرَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِيْنَ الْوَصِيَّةِ

ګواهی (پکار ده) | ستاسو په مينځ کښے | کله چه راورسيږی | يو له تاسو ته | مرګ | په وخت | ذ وصيت کښے

هر کله چه په تاسو کښے چا ته ذ مرګ (نخښے) ښکاره شی ، نو ذ وصيت په وخت کښے په تاسو

اثْنٰنِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ اَوْ اٰخَرٰنِ مِنْ غَيْرِكُمْ اِنْ اَنْتُمْ

ذ دوه سړو | انصاف کوونکو | له تاسو نه | يا | دوه نور دی | تاسو نه سوا | که چرے | تاسو

مسلمانانو کښے دوه معتبر ګواهان موجود پکار دی يا که چرے تاسو په زمکه ذ سفر په حالت کښے يئ (او

ضَرَبْتُمْ فِى الْاَرْضِ فَاَصَابَتْكُمْ مُّصِيْبَةُ الْمَوْتِ ؕ تَحْبِسُوْنَهُمَا

سفر کوئ | په زمکه کښے | بيا ورسيږی تاسو ته | مصيبت | ذ مرګ | نو را ايسار کړئ تاسو دواړه

مسلمان ګواه ملاؤ نه شی) او تاسو ته ذ مرګ مصيبت پيښ شی نو بيا ذ خپل ځان نه سوا دوه (غير مسلم) ګواه چرے

مِنْ بَعْدِ الصَّلٰوةِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ اِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِىْ

پس | له مانځه نه | پس دوی دِ قسم وخوری | ذ الله | که چرے تاسو شک وکړ | چه مونږ نه اخلو

کړئ (بيا) که چرے تاسو ته ذ هغوی په صداقت باندې شک وی نو ذ مونځ نه پس دوی ايسار کړئ بيا دِ

بِهٖ ثَمَنًا وَّلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۙ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللّٰهِ

ذ دے په بدل کښے | قيمت | اګرچه هغه وی | رشته داره | او مونږ نه پټوو | ګواهی | ذ الله

دوی په الله قسم وخوری چه مونږ به ذ دے په بدل کښے قيمت نه اخلو اګرچه هغه صاحب ذ معاملے رشته دار ولے نه وی او ذ الله ګواهی نه پټوو

إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الْاٰثِمِيْنَ ﴿١٠٦﴾ فَإِنْ عُثِرَ عَلٰٓى أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّآ

بیشکه مونږ به په دغه وخت | له ګناهګارانو نه یو | بیا که چرې | معلومه شي | په دې چه دا دواړه | مرتکب شول

یعنې مونږ به ګناهګار شو . نو که پته ولګیده چه دے دواړو ځان په ګناه کښې اخته کړے دے

إِثْمًا فَاٰخَرَانِ يَقُوْمٰنِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِيْنَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ

د ګناه | نو دوه نور ګواهان | د ګودر پریږدي | د دغه دواړو په ځای | له هغو خلقو نه | چه د هغوی حق وهل شوی دی

نو بیا د دغوی په ځای دوه نور سړی د هغه کسانو نه ودریږي چه د پاند ینو ګواهانو د چا حق وهلے

الْأَوْلَيٰنِ فَيُقْسِمٰنِ بِاللّٰهِ لَشَهَادَتُنَآ أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا

چه هغوی ډیر نزدې دی مړي ته | بیا د هغوی قسم وخوري په الله | چه زمونږ ګواهي | زیاته ریښتینې ده | د دې دواړو له ګواهۍ نه

دو . او دواړه د په الله تعالی قسم وخوري چه زمونږ شهادت د هغوی د ګواهۍ نه زیات برحق دے

وَمَا اعْتَدَيْنَآ إِنَّآ إِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ﴿١٠٧﴾ ذٰلِكَ أَدْنٰٓى أَنْ يَّأْتُوْا

او زیاتے نه دے کړے مونږ | بیشکه چه مونږ به په دغه وخت له ظالمانو نه یو | دا زیاته نزدې ده | دې ته چه دوی ورکړي

او مونږ په شهادت کښې زیاتے نه دے کړے کنې نو بیا به په ظالمانو کښې شمیر شو . دا طریقه د نزدې لار ده چه دغه

بِالشَّهَادَةِ عَلٰى وَجْهِهَآ أَوْ يَخَافُوْٓا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌۢ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ

ګواهي | په صحیح طریقه | یا دوه ویریږي له دې نه | چه رد به کړے شي | قسمونه | پس له قسمونو د دوی نه

شان به خلق شهادت سم سم اداکړي یا به د دې نه وویریږي چه د هغوی د قسمونو نه پس به نورو قسمونو د

وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاسْمَعُوْا وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفٰسِقِيْنَ ﴿١٠٨﴾

او وویریږئ د الله نه | او واورئ | او الله | سمه لار نه ښائي | قوم | د فاسقانو ته

هغوی تردید وشي او د الله نه وېره کوئ او (د هغه حکم) اورئ الله د فاسقانو تولی ته سمه لار نه ښائي .

يَوْمَ يَجْمَعُ اللّٰهُ الرُّسُلَ فَيَقُوْلُ مَاذَآ أُجِبْتُمْ قَالُوْا

په کومه ورځ | چه جمع کړي الله | رسولان | بیا به هغه وفرمائي | څه | جواب درکړے شوے وو تاسو ته؟ | وُبه وائي

په کومه ورځ چه الله تعالی ټول رسولان راجمع کړي نو تپوس به ترې وکړي چه تاسو ته څه جواب درکړے شوے وو

لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوْبِ ﴿١٠٩﴾ إِذْ قَالَ اللّٰهُ

نشته هیڅ علم | مونږ ته | بیشکه ته | ښه پوهیږې | په غیبو باندې | کله چه | وُفرمائي | الله

هغوی به جواب ورکړي چه مونږ ته هیڅ علم نشته بیشکه ته د غیبو د خبرو نه خبردار یې . بیا کله چه الله تعالی

يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ اذْكُرْ نِعْمَتِيْ عَلَيْكَ وَعَلٰى وَالِدَتِكَ إِذْ

اے عیسی ځویه د مریم ! | یاد کړه | نعمت زما | په خپل ځان | او په | خپلې مور | کله چه

وفرمائي اے د مریم ځویه عیسی ! ما چه کوم نعمتونه تا له او ستا مور له ورکړي وو هغه یاد کړه چه ما په

أَيَّدْتُّكَ بِرُوْحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا

ما ستا مدد وکړ | په روح القدس سره | چه خبرې کولے تا | خلقو سره | په زانګو کښې | او په پوخ عمر کښې

جبرائیل سره ستا امداد وکړو ، تا په زانګو کښې هم خلقو سره خبرې کولے او په پوخ عمر کښې هم

وَاِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰىةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۚ وَاِذْ
اوهر کله چه | ما دَ ښودلو تا ته | کتاب | او حکمت | او تورات | او انجيل | او هر کله چه
او هر کله چه ما تا ته دَ کتاب ، حکمت ، تورات او انجيل تعليم درکړو ، او چه
تَخْلُقُ مِنَ الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِاِذْنِيْ فَتَنْفُخُ فِيْهَا فَتَكُوْنُ
چه جوړولو تا | له خټې نه | پشان دَ صورت | دَ مارغهٔ | زما په حکم | بيا به پوکي وهلو تا | په هغې کښې | نو هغه به شو
تا به زما په حکم دَ خټې نه دَ مارغهٔ شکل جوړولو او پوکې به دِ پکښې کولو ، او زما په حکم
طَيْرًاۢ بِاِذْنِيْ وَتُبْرِئُ الْاَكْمَهَ وَالْاَبْرَصَ بِاِذْنِيْ ۚ
مارغهٔ | زما په حکم | او ښه کولو به تا | پيدائشي ړوند | او برګي | زما په حکم
به مارغهٔ کيدلو ، او پيدائشي ړانده او برګي به دِ زما په حکم رغول ،
وَاِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتٰى بِاِذْنِيْ ۚ وَاِذْ كَفَفْتُ بَنِيْٓ اِسْرَآءِيْلَ
او هر کله چه به تا را ويستل | مړي | زما په حکم | او هر کله چه | منع کړل ما | بني اسرائيل
او مړي به دِ زما په حکم ژوندي کول ، او ما ته دَ بني اسرائيلو نه بچ
عَنْكَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْهُمْ
له تا نه | هر کله چه تا راوړې هغوی ته | معجزے | بيا نو ووئيل | هغو خلقو | چه کافران وو | له دوی نه
کړے کله چه تا هغوی ته څرګندے نخښے راوړے ، نو کومو خلقو چه له دوی نه کفر اختيار کړے وو هغوی
اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝١١٠ وَاِذْ اَوْحَيْتُ اِلَى الْحَوَارِيّٖنَ
چه نهٔ دے دا | مګر صرف | جادو دے | ښکاره . | او کله چه | ما په زړهٔ کښې واچول | دَ حواريانو
ووئيل چه دا خو دَ واضح جادو نه سوا بل هيڅ نهٔ دی . او ياد کړه کله چه ما دَ حواريانو په زړهٔ کښې واچول
اَنْ اٰمِنُوْا بِيْ وَبِرَسُوْلِيْ ۚ قَالُوْٓا اٰمَنَّا وَاشْهَدْ بِاَنَّنَا مُسْلِمُوْنَ ۝١١١
چه | ايمان راوړئ په ما | او زما په رسول | (نو) دوی ووئيل | موږ ايمان راوړو | او ګواه شه | چه بيشکه موږ | حکم منونکي يو .
چه په ما او زما په رسولانو باندې ايمان راوړئ نو دوی ووئيل چه موږ ايمان راوړو او (اے الله!) ته ګواه اوسه چه موږ
اِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيْعُ رَبُّكَ اَنْ
هر کله چه ووئيل | حواريانو | اے عيسیٰ | ځوئے دَ مريم ! | آيا کولے شي ؟ | ستا رب | چه
فرمانبردار يو (ياد کړه) کله چه حواريانو ووئيل چه اے عيسیٰ دَ مريم ځويه ! آيا ستا رب په موږ باندې له آسمان
يُّنَزِّلَ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ ۗ قَالَ اتَّقُوا اللّٰهَ اِنْ كُنْتُمْ
راکوزه کړي | په موږ باندې | خوانچه | له آسمان نه | ووئيل هغهٔ | ووېرېږئ دَ الله نه | که چرې يئ تاسو
نه دَ خوراک يوه خوانچه راکوزولے شي ، عيسیٰ ورته وفرمائيل چه دَ الله تعالیٰ نه ووېرېږئ که چرے
مُّؤْمِنِيْنَ ۝١١٢ قَالُوْا نُرِيْدُ اَنْ نَّاْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ
مؤمنان | دوی ووئيل | چه موږ غواړو | چه وخورو | له دے نه | او آرام ونيسي
واقعي تاسو مؤمنان يئ . هغوی ووئيل ، موږ خو بس دا غواړو چه دَ هغے نه خوراک وخورو او زړهٔ نه مو په

قُلُوْبُنَا وَنَعْلَمَ اَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا وَنَكُوْنَ عَلَيْهَا

زمونږ زړونه | او پوه شو مونږ | چه بیشکه | رښتیا وئیلی دی تا مونږ ته | او مونږ شو | په هغې باندې

تسلی شي او دا راته معلومه شي چه تا مونږ ته هر څه رښتیا رښتیا وئیلی دی او په دې خبره

مِنَ الشّٰهِدِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ عِيْسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللّٰهُمَّ رَبَّنَآ

له ګواهانو نه | ووئیل | عیسیٰ | ځوئے | د مریم | (چه) اے الله زمونږ ربه

ګواهان شو ، عیسیٰ د مریم ځوئے ووئیل اے الله اے زمونږ ربه!

اَنْزِلْ عَلَيْنَا مَآئِدَةً مِّنَ السَّمَآءِ تَكُوْنُ لَنَا عِيْدًا

نازله کړه | په مونږ باندې | خوانچه | له اسمان نه | چه وی | مونږ د پاره | د خوشحالۍ ورځ

په مونږ باندې یوه خوانچه د اسمان نه راکوزه کړه ، چه زمونږ د پاره یعنی زمونږ د وړاندینیو

لِّاَوَّلِنَا وَاٰخِرِنَا وَاٰيَةً مِّنْكَ ۚ وَارْزُقْنَا وَاَنْتَ

زمونږ د وړومبیو | او وروستنو د پاره | او یوه نخښه | ستا د طرف نه | او روزي راکړه مونږ ته | او ته

او وروستنو خلقو د پاره د خوشحالۍ موقعه شي او ستا د طرف نه یوه نخښه شي ، او مونږ له روزي راکړه ته ډیر

خَيْرُ الرّٰزِقِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالَ اللّٰهُ اِنِّيْ مُنَزِّلُهَا عَلَيْكُمْ ۚ فَمَنْ يَّكْفُرْ

ډیر ښه روزي ورکوونکے یې | وفرمائیل الله | بیشکه زه | نازلوونکے یم دا | په تاسو باندې | پس څوک چه انکار وکړی

ښه روزي رسان یې . الله ورته وفرمائیل چه زه تاسو ته خوانچه در نازلوونکے یم خو په تاسو کښې چه څوک د دې

بَعْدُ مِنْكُمْ فَاِنِّيْٓ اُعَذِّبُهٗ عَذَابًا لَّآ اُعَذِّبُهٗٓ اَحَدًا مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١١٥﴾

پس له دې نه | له تاسو نه | نو زه به عذاب ورکوم هغه له | داسې عذاب | چه عذاب به نه ورکوم هغه | چا یو له | له جهان والو نه

نه پس هم انکار وکړی نو زه به ورله داسې سزا ورکوم چه په دنیا کښې به ما بل چا له نه وی ورکړې

وَاِذْ قَالَ اللّٰهُ يٰعِيْسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ

او کله چه وفرمائی | الله | اے عیسیٰ ځویه د مریم ! | ایا تا وئیلی وو | خلقو ته

او هر کله چه الله تعالیٰ (په حشر کښې) وفرمائی اے عیسیٰ د مریم ځویه! ایا تا خلقو ته وئیلی وو چه د الله

اتَّخِذُوْنِيْ وَاُمِّيَ اِلٰهَيْنِ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۖ قَالَ سُبْحٰنَكَ

(چه) ګرځوئ ما | او زما مور | دوه معبودان | په خلاف | د الله | ووئیل به وائی | پاک یې ته

سوا ما او زما مور دواړه په خدایۍ ګرځوئ ، هغه به وائی اے الله! ته پاک یې

مَا يَكُوْنُ لِيْٓ اَنْ اَقُوْلَ مَا لَيْسَ لِيْ ۗ بِحَقٍّ ؕ اِنْ كُنْتُ قُلْتُهٗ

نه دی مناسب ما له | چه ووایم | هغه خبره | چه نه دے زما حق | که چرے | ما دا وئیلی وے

ما دا څنګه کولے شو چه هغه خبره مې د خلې نه ایستلې چه ما ته ئې حق حاصل نه وو ، که ما وئیلې وے نو تا ته

فَقَدْ عَلِمْتَهٗ ؕ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَآ اَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ ؕ

نو بیشکه هغه به معلوم وی تا ته | ته پوهیږې | په هغه څه چه زما زړه کښې دی | او زه نه پوهیږم | په هغه څه چه ستا په زړه کښې دی

به ضرور معلومه وے ، تا ته ښه معلوم دی څه چه زما په زړه کښې دی او ما ته نه دی معلوم څه چه ستا په علم کښې دی

الربع

ع ۷۵

وقف النبي صلى الله عليه وسلم

إِنَّكَ أَنتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ

بیشکه هم ته | ډیر ښه پوهیږې | په غایبو باندې، | ندی ویلی ما | دوی ته | مګر | څه چه | حکم فرمایلے وو تا ماته په هغے

بیشکه ته د غیبو په خبرو باندې ښه پوهیږې! | ما درته دوی ته نه سوا هغے نه دو ویلی څه چه تا حکم

أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۚ وَكُنتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا

چه عبادت وکړه | د الله | چه زما رب | او ستاسو رب دے | او وم زه | په دوی باندې | باخبره

راکړے وو چه یوازې د الله عبادت کوئ چه زما او ستاسو د ټولو رب دے او زه تر هغه وخته خبر وم، ترڅو چه

مَّا دُمْتُ فِيهِمْ ۖ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنتَ أَنتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ ۚ

ترڅو چه زه وم | په دوی کښے | بیا هر کله چه | تا واخستم زه | نو وے ته | نګران | په دوی باندې

پکښے موجود وم، | او هر کله چه تا پسته راوغوښتم، نو بیا (یوازې) ته د هغوی نه خبر وے،

وَأَنتَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١١٧﴾ إِن تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ ۖ وَ

او ته | په هر څیز باندې | ښه باخبره یې. | که چیرے ته عذاب ورکوې | نو بیشکه دوی | ستا بندګان دي | او

او اے الله! ته د هر څیز نه ښه خبردار یې. اوس که ته سزا ورکوے نو دوی ستا بندګان دي؛ او

إِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٨﴾ قَالَ اللَّهُ هَٰذَا يَوْمُ

که ته د وبخښے | دوی | نو بیشکه ته | غالب | د حکمت خاوند یې | او به فرمائي الله | دا هغه ورځ ده چه

که معاف ورته کوے، نو ته غالب او د حکمتونو خاوند یې، | الله تعالیٰ به ورته ووائي چه دا هغه ورځ

يَنفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ ۚ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ

نفع رسوي | رښتینو ته | رښتیا د دوی | دوی له | باغونه دي | چه بهیږي | د هغے لاندې | نهرونه

ده، چه رښتینو خلقو ته به خپل رښتیا فائده ورکوي، هغوی له داسے باغونه دي چه لاندې ترے نه ویالے بهیږي

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١١٩﴾

همیشه به وسیږي | په هغے کښے | همیشه همیشه | راضي شو الله | له دوی نه | او راضي شول دوی له هغه نه | دا | کامیابي ده | لویه

او هغوی به په دے کښے همیشه همیشه وي، الله د هغوی نه راضي شو او هغوی د الله نه راضي شول دا ډیره لویه کامیابي ده

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ ۚ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢٠﴾ ع ١٦

الله د پاره ده | بادشاهي | د اسمانونو | او د زمکے | او د هغه څه چه په دے کښے دي | او هغه | په هر څیز باندې | قادر دے

اسمانونه او زمکه او د هغے ترمینځه چه څه دي په ټولو د الله تعالیٰ حکومت دے او هغه په هر څیز باندې قدرت لري

سُورَةُ الْأَنْعَامِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِائَةٌ وَخَمْسٌ وَسِتُّونَ آيَةً وَعِشْرُونَ رُكُوعًا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

سورة انعام په مکه کښے نازل شو په دے کښے ١٦٥ ایتونه او ٢٠ رکوع ګانے دي | شروع د الله په نوم چه ډیر مهربان زیات رحم کوونکے دے

د الله په نوم شروع کوم چه بے اندازے مهربان د ډیر زیات رحم خاوند دے

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ

قول تعریفونه | الله د پاره دي | هغه کوم چه | پیدا کړل | اسمانونه | او زمکه | او پیدا کړے

قول تعریفونه هم الله تعالیٰ لره دي چا چه اسمانونه او زمکے پیدا کړي دي او تیارے

الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ۥ ثُمَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ①

تیارے | او رنړا | بیا (هم) کوم خلق چه | کافران دی | خپل رب سره | (نور) برابر گڼړی

او رنړا ئے جوړه کړے ده . بیا هم کافران ، خلق خپل رب سره برابر گڼړی -

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِّنْ طِيْنٍ ثُمَّ قَضٰۤى اَجَلًا ۗ وَاَجَلٌ

او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړی تاسو | له خټے نه | بیا ئے | مقرر کړه | یوه موده | او یوه موده (نوره)

(الله) هغه دے چه تاسو ئے د خاورے نه پیدا کړئ بیا ئے درله د ژوند یوه نیټه مقرر کړه ، او یوه بله

مُّسَمًّى عِنْدَهٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُوْنَ ② وَهُوَ اللّٰهُ فِى السَّمٰوٰتِ

مقرره | هغه سره | بیا (هم) تاسو | شک کوئ | او هم هغه دے الله | په اسمانونو کښے

نیټه (د قیامت) هم هغه سره مقرره ده بیا هم تاسو شک کوئ . او هم هغه یو خدائے دے چه اسمانونو کښے هم دے

وَفِى الْاَرْضِ ؕ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا

او په زمکه کښے | او هغه پوهیږی | ستاسو په پټه | او ستاسو په ښکاره | او پوهیږی | په هغه څه

او په زمکه کښے هم دے هغه ستاسو په پټو او ښکاره ټولو خبرو پوهیږی ، او ستاسو عملونو باندے هم

تَكْسِبُوْنَ ③ وَمَا تَاْتِيْهِمْ مِّنْ اٰيَةٍ مِّنْ اٰيٰتِ رَبِّهِمْ اِلَّا كَانُوْا عَنْهَا

چه تاسو ئے کوئ | او نه راځی دوی ته | څه نخښه | له نخښو نه | د رب د دوی | مگر دوی | له هغے نه

پوهه دے او دے (کفارو) ته چه کله هم د الله تعالیٰ د نخښو نه څه نخښه راشی نو دوی له دے نه

مُعْرِضِيْنَ ④ فَقَدْ كَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَآءَهُمْ ؕ فَسَوْفَ يَاْتِيْهِمْ

مخ اړوونکی | پس دوی دروغ وگڼړلو | حق | هر کله چه هغه راغلو دوی ته | پس زر | به راشی دوی ته

مخ اړوی . (اوس چه کوم پیغام د) حق دوی ته راغلو نو دوی دا (هم) دروغ وگڼړلو ، پس زر به دوی ته د

اَنۢبٰٓؤُا مَا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ⑤ اَلَمْ يَرَوْا كَمْ اَهْلَكْنَا

خبر (حقیقت) | د هغه څه کوم چه وو | چه هغوی توقے کولے | آیا نه دی کتلی دوی | چه څومره | هلاک کړل مونږ

هغه څیز حقیقت معلوم شی کوم چه وو په دوی توقے کولے . دوی نه گوری چه د دوی نه وړاندے مونږ

مِنْ قَبْلِهِمْ مِّنْ قَرْنٍ مَّكَّنّٰهُمْ فِى الْاَرْضِ مَا لَمْ نُمَكِّنْ

له دوی نه وړاندے | قومونه | مونږ طاقت ورکړے وو دوی ته | په زمکه کښے | چه | مونږ طاقت نه دے ورکړے

څومره قومونه هلاک کړی دی ، کوم له چه مونږ په زمکه کښے هغه اقتدار ورکړے وو چه تاسو له مو

لَكُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَآءَ عَلَيْهِمْ مِّدْرَارًا ۪ وَّجَعَلْنَا الْاَنْهٰرَ

تاسو ته | او رالیږلے وو مونږ | له اسمان نه | په دوی باندے | باران | او کړی وو مونږ | نهرونه

نه دے ورکړے او مونږ په هغوی باندے ډېره نه (د رحمت) بارانونه ورول او د هغوی د لاندے

تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمْ فَاَهْلَكْنٰهُمْ بِذُنُوْبِهِمْ وَاَنْشَاْنَا

جاری | د دوی لاندے (له محلونو کښے) | بیا مونږ هلاک کړل دوی | په گناهونو د دوی | او پیدا کړل مونږ

مونږ نهرونه جاری کړل ، بیا مونږ هغوی د هغوی د گناهونو په وجه هلاک کړل او د هغوی نه پس

مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا اٰخَرِيْنَ ﴿٦﴾ وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتٰبًا

پس له دوی نه | قومونه | نور | او که چیرې نازل کړې وو موږ | په تا باندې | (سالم) کتاب

موږ نور قومونه پیدا کړل . او (اے پیغمبره!) که چیرې موږ په تا باندې کاغذ باندې لیکلې شوې

فِيْ قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوْهُ بِاَيْدِيْهِمْ لَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ

(لیکلې شوې) په کاغذ باندې | او دوی لګولی وی ده ته سره | لاسونه خپل | نو خامخا به ویلي وو | هغو خلقو کوم چه | کافران دي | چه نه دے دا

یو کتاب نازل کړے او دوی خپل لاسونه (هم) ورته لګولي وے نو بیا به هم کافرو خلقو داویل چه دا خو

اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿٧﴾ وَقَالُوْا لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ

مګر | جادو | ښکاره | او دوی وائي | ولے را ونه لیږلے شوه | په ده باندې | فرښته

ښکاره جادو دے . او دے خلقو ویل چه په دے (نبي) باندې څوک فرښته ولے نه راکوزیږي؟

وَلَوْ اَنْزَلْنَا مَلَكًا لَّقُضِيَ الْاَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُوْنَ ﴿٨﴾ وَلَوْ جَعَلْنٰهُ

او که چیرې نازل کړے موږ | فرښته | نو ختم شوې به وه | تول معامله | بیا به مهلت نه ورکړې شوے دوی ته | او که موږ جوړ کړے وے هغه

او که موږ فرښته راکوزه کړې وے نو تول قصه به خلاصه شوې وه او بیا به دوی ته هیڅ مهلت نه وو ملاؤ شوے او که چیرې

مَلَكًا لَّجَعَلْنٰهُ رَجُلًا وَّلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَّا

فرښته | نو موږ به جوړ کړې وو هغه | سړے | او البته موږ به شبه غورزوله | په دوی باندې | هم هغه

موږ فرښته پیغمبر جوړولے نو هغه به هم موږ د سړي په شکل راکوزوله او دغے په شک کښې به پراته وو

يَلْبِسُوْنَ ﴿٩﴾ وَلَقَدِ اسْتُهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ

کومه شبه چه (اوس) کوي | او بیشکه توقے شوې دے | پیغمبرانو پورے | د وړاندې له تا نه | نو راچاپیره شو

څنګه چه اوس په شک کښې پراته دي او (اے پیغمبره!) تا نه وړاندې هم ډیرو پیغمبرانو پورے خندا ګانے شوي دي خو اخر په

بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿١٠﴾ ع

هغو خلقو باندې کوم چه | توقے کړے دي | هغه (ښیانو) سره | هغه (عذاب) | کوم پورے چه به هغوی توقے کولے .

توقو کوونکو باندې هم هغه عذاب راچاپیره شو کوم پورے چه دوی توقے کولے .

قُلْ سِيْرُوْا فِي الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

دوایه | وګرځئ | په زمکه کښې | بیا | وګورئ | څنګه شو | انجام

ته ورته ووایه چه (اے خلقو!) د زمکے په مخ وګرځئ (او) بیا وګورئ چه (د حق) دروغ ګڼونکو څه

الْمُكَذِّبِيْنَ ﴿١١﴾ قُلْ لِّمَنْ مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ قُلْ

د دروغ ګڼونکو | پوښتنه وکړه | د چا دی | څه چه | په اسمانونو کښې | او زمکه (کښې دي)؟ | ووایه

انجام شو ؟ ته ووایه چه په اسمانونو او زمکه کښې څه دي هغه د چا دي ؟ (ته پخپله) ووایه

لِّلّٰهِ كَتَبَ عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَيَجْمَعَنَّكُمْ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

د الله دي | لازمه کړې ده | په خپل ځان باندې | مهرباني | هغه به ضرور جمع کړي تاسو | په ورځ د قیامت

چه د الله تعالیٰ دي هغه په خپل ځان باندې رحم کول لازم کړي دي . هغه به تاسو ضرور د قیامت په ورځ راجمع کړي

لَا رَيْبَ فِيهِ ۚ اَلَّذِينَ خَسِرُوٓا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑫

نشته دغه کښ شک | په دے کښې | کوم چه | نقصان کښې وساتل | خپل ځانونه | پس هغوئ | ایمان نه راوړی

د کوم په راتلو کښې چه هیڅ شک نشته او کوم خلقو چه ځان په نقصان کښې اچولے دے هغوی ایمان نه راوړونکی دی۔

وَلَهٗ مَا سَكَنَ فِي الَّيْلِ وَالنَّهَارِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑬

او د هغه دی | څه چه آرام کوی | په شپه کښې | او ورځ (کښې) | او هغه دے | اورېدونکے | پوهه

او د هغه په تیاره کښې او د ورځې په رڼا کښې هر څه چه اوسیږی هغه ټول د الله (مخلوق) دی او هغه اورېدونکے (او) پوهه دے

قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَتَّخِذُ وَلِيًّا فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ

ووایه | آیا بغیر | د الله نه | زه ونیسم | بل دوست | چه پیدا کوونکے | د اسمانونو | او د زمکے دے

ته ووایه چه آیا زه الله تعالیٰ پرېږدم او بل څوک خپل کارساز جوړ کړم چه اسمانونه او زمکه ئے پیدا کړی دی،

وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يُطْعَمُ ۗ قُلْ اِنِّيْٓ اُمِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ

او هغه (په تولو) خوروی | او په هغه څوک نه خوروی | ووایه | بیشکه ماته حکم شوے دے | چه زه شم | د ټولو نه وړومبے

او هغه تولو ته روزی ورکوی او هغه له څوک روزی نه ورکوی ورته ووایه چه ماته خو دا حکم شوے چه زه د په ټولو

مَنْ اَسْلَمَ وَ لَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ⑭ قُلْ اِنِّيْٓ اَخَافُ

اسلام راوړونکے | او | مه کیږه ته | له مشرکانو نه | ووایه | بیشکه زه | ویریږم

کښې وړومبے اسلام قبول کړم او (ماته حکم دے چه) ته له مشرکانو نه نه شے۔ ورته ووایه چه که زه د خپل رب

اِنْ عَصَيْتُ رَبِّيْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ⑮ مَنْ يُّصْرَفْ عَنْهُ

که چرے نافرماني وکړم | د خپل رب | له عذاب | د ورځے | لوئے نه | د چا نه چه هغه واړولے شو

نافرماني وکړم نو ما سره د لوئے ورځے د عذاب ویره ده، څوک چه په دغه ورځ د عذاب

يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهٗ ۚ وَذٰلِكَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ⑯ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

په دغه ورځ | نو بیشکه هغه رحم وکړو په هغه | او دا ده | کامیابي | ښکاره | او که چرے | ورسوی تاته

نه بچ شو نو په هغه الله تعالیٰ ډیر رحم وکړو او دا لویه کامیابي ده۔ او که چرے الله تعالیٰ

اللّٰهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهٗٓ اِلَّا هُوَ ۚ وَاِنْ يَّمْسَسْكَ

الله | (څه) تکلیف | نو نشته | (څوک) لرې کوونکے | د هغه | د هغه نه سوا | او که چرے | هغه ورسوی تاته

تاته څه تکلیف ورسوی نو د هغه نه بغیر هیڅوک نشته چه هغه لرې کړی او که چرے هغه در ته خیر

بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ⑰ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ ۚ

څه خیر | نو هغه | په هر څیز باندې | قادر دے | او هغه | غالب دے | په خپلو بندګانو باندې

ورسوی نو هغه په هر څه قدرت لری ۔ او هغه په خپلو بندګانو باندې پوره پوره اختیار لری

وَهُوَ الْحَكِيْمُ الْخَبِيْرُ ⑱ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ۖ

او هغه | د حکمت خاوند | خبردار دے | ووایه | کوم یو څیز | ډیر لوئے دے | په شهادت کښې؟

او هغه د حکمت خاوند او په هر څه خبر دے، ته تپوس وکړه چه د چا ګواهي د ټولو نه لویه ده ؟

قُلِ اللّٰهُ ۟ شَهِيْدٌ ۢ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ۟ وَاُوْحِيَ اِلَيَّ

ووایه | الله دے | گواه | په مینځ زما | او په مینځ ستاسو کښې | او وحی شوې ده | زما طرف ته

(ته پیغمبره) ووایه! چه الله تعالیٰ زما او ستاسو ترمینځه گواه دے ، او په ما باندې دا قرآن

هٰذَا الْقُرْاٰنُ لِاُنْذِرَكُمْ بِهٖ وَمَنْۢ بَلَغَ ؕ اَئِنَّكُمْ لَتَشْهَدُوْنَ

دا دے | قرآن | چه زه و ویرووم تاسو | په دې سره | او ترچا چه دا ورسیږي | آیا تاسو | گواهي ورکوئ

نازل شوے دے ، چه د دې په ذریعه تاسو (د عذابه) و ویروم او چا ته چه دا ورسیږي (هغه هم) آیا تاسو دا گواهي ورکوئ

اَنَّ مَعَ اللّٰهِ اٰلِهَةً اُخْرٰى ؕ قُلْ لَّاۤ اَشْهَدُ ۚ قُلْ اِنَّمَا هُوَ

چه | د الله سره دي | معبودان | نور (هم) | ووایه | زه خو دا گواهي نه ورکوم | ووایه | بیشکه | هم هغه دے

چه الله تعالیٰ سره نور معبودان هم (موجود) دي ، ته ووایه چه زه دا گواهي نه ورکوم ، ووایه چه الله خو

وقف لازم اِلٰهٌ وَّاحِدٌ وَّاِنَّنِيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا تُشْرِكُوْنَ ۘ﴿۱۹﴾ اَلَّذِيْنَ

معبود | یو | او بیشکه زه | بیزاره یم | له هغه څه نه | چه تاسو ئې شریکان کوئ | هغه خلق چه

هم هغه یو معبود دے او زه د هغه څیزونو نه بیزاره یم کوم چه تاسو (د الله سره) شریکوئ ۔ چا ته چه مونږ

وقف لازم اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يَعْرِفُوْنَهٗ كَمَا يَعْرِفُوْنَ اَبْنَآءَهُمْ ۘ

ورکړې دې مونږ دوی ته | کتاب | دوی پیژني دا (رسول) | لکه څنگه چه دوی پیژني | خپل ځامن

کتاب ورکړے دے ، هغوی دا (رسول) داسې ښه پیژني څنگه چه خپل ځامن ښه پیژني (خو)

ع ٢ ٨ اَلَّذِيْنَ خَسِرُوْۤا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۲۰﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ

هغو کومو چه | نقصان کښې واچول | خپل ځانونه | پس هغوی | ایمان نه راوړي | او څوک | زیات ظالم دے

کومو خلقو چه خپل ځان په زیان کښې اچولے دے ، هغوی به ایمان نه راوړي ۔ او د هغه چا نه لوئے ظالم

مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ

له هغه چا نه | چه وتړي | په الله باندې | دروغ | یا دروغ گڼړي | د هغه آیتونه | بیشکه | نه کامیابیږي

څوک دے چه په الله تعالیٰ د دروغو بهتان تړي ۔ یا د هغه (دلیلونه) نخښې دروغژن گڼړي داسې ظالمان

الظّٰلِمُوْنَ ﴿۲۱﴾ وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ثُمَّ نَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ

ظالمان (خلق) | او په کومه ورځ چه | مونږ جمع کړو دوی | قول | بیا | مونږ به ووایو | هغوته کومو چه

هیڅکله کامیابیږي نه شي ۔ او په کومه ورځ چه مونږ دوی ټول راجمع کړو ، نو د مشرکانو نه به تپوس

اَشْرَكُوْۤا اَيْنَ شُرَكَآؤُكُمُ الَّذِيْنَ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿۲۲﴾ ثُمَّ لَمْ تَكُنْ

شرک کړے وو | کوم ځائے دي | ستاسو شریکان | کوم چه | تاسو (د الله سره شریک) گڼړل ۔ | بیا به نه وي

وکړو چه ستاسو هغه جوړکړي شریکان څه شول ؟ چه تاسو ځان له څه ایان جوړکړي وو بیا به د دوی

فِتْنَتُهُمْ اِلَّاۤ اَنْ قَالُوْا وَاللّٰهِ رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِيْنَ ﴿۲۳﴾

د دوی (څه بله) بهانه | سوا (د دې نه) | چه دوی به وائي | قسم دے په الله | چه زمونږ رب دے | نه وو مونږ | مشرکان

سره هیڅ عذر نه وي خو دومره به وائي چه اے زمونږ ربه! په تا مو دې قسم وي چه مونږ هرگز مشرکان نه وو

انْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ ۚ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا

وګوره | چه څنګه | دروغ یې وویل | په خپلو ځانونو باندې | او ورک شول | له دوی نه | هغه څه چه دوی به

وګوره چه څنګه دوی د خپل ځان په حقله دروغ وائي ، او هغه وخت به هغه ټول دروغ د دوی

يَفْتَرُونَ ﴿٢٤﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ وَجَعَلْنَا

ئې دروغ تړل | او ځینې له دوی نه هغه دي | چه غوږ ایږدي | تا ته | او موږ اچولي دي

نه ورک شول کوم چه به دوی جوړول او په دوی کې ځینې داسې دي چه ستا خبرو ته غوږ نیسي او موږ

عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا ۚ وَإِنْ

د دوی په زړونو باندې | پردې | چه پوهه نه شي دوی په هغې | او د دوی په غوږونو کښې | درون والی دی | او که چیرې

د هغوی په زړونو پردې اچولي دي چه په هغې نه پوهیږي او په غوږونو کښې ئې کونړوالی دی او که چیرې

يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ

ووینې دوی | ټولې معجزې | نو ایمان نه راوړي دوی په هغې باندې | تردې چه | هرکله راشي دوی تاته | چه جګړې کوي تا سره

دوی ټولې نخښې وګوري بیا به هم ایمان نه راوړي تردې چه هرکله تاله راشي نو جګړې در سره

يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ

نو وائي به | هغه خلق چه | کافران دي | نه دی دا | مګر | قصې | د پخوانو خلقو | او دوی

کوي ، نو څوک چه کافران دي هغوی داوائي چه دا خو نور څه نه دي تش پخوانۍ قصې دي او هغوی

يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ ۖ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ

منع کوي (خلق) | د دې نه | او (خپله هم) لرې کیږي | د دې نه | او دوی نه هلاکوي | مګر صرف خپل ځانونه

د دې (حق دین) د منلو نه خلق منع کوي او پخپله هم ترې لرې ګرځي او په دې چل نو رڅوک نه ، خو تش خپل ځانونه

وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا

او | دوی نه پوهیږي | او که چیرې ته ووینې | کله چه دوی ودرولې شي | په اور | نو دوی به ووائي

هلاکوي او په دې هم نه پوهیږي. او (اے نبی!) که چیرې ته دوی هغه وخت وګورې کله چه دوی د جهنم په غاړه ودرولې

يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبَ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ

اے کاش ! | چه موږ بیا واپس شو | او موږ دروغ و نه ګڼړو | آیتونه | د رب خپل | او موږ شو

شي نو دوی به وائي کاش! موږ واپس (دنیا ته) ولیږلے شو نو د خپل رب نخښې به دروغ و نه ګڼړو او موږ به

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ ۖ

له مؤمنانو نه | نه بلکه | ښکاره شو | په هغوی باندې | څه چه دوی پټول | دوی به له دے نه

مؤمنانو نه شو - په حقیقت کښې د دوی مخ ته هغه څیز ښکاره شو کوم چه به دوی وړاندې پټولو .

وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٨﴾

او که چیرې | دوی واپس وګرځولې شي | نو ضرور به بیا هغه وکړي | د کوم نه چه منع کړې شوي دو | او بیشکه دوی | دروغژن دي -

او که دوی دنیا ته واپس هم کړے شي نو بیا به هم هغه کار ونه کوي د کوم نه چه دوی منع کړے شوي وو او یقیناً دوی دروغژن دي

وَقَالُوٓا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٢٩﴾

او وائي | نه ده (هيڅ نوي) | مګر | دا د دُنيا ژوند زمونږ | او نه يُو مونږه | را اوچت کړے شوي

او دوي وائيل چه ژوند نه دي خو صرف همدا د دُنيا ژوند دے او مونږ به دوباره (د قيامت په ورځ) نه پيدا کيږو

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذْ وُقِفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ قَالَ أَلَيْسَ هَـٰذَا

او کاش! | ته اُوګورے | هغه کله چه ودروي شي | د خپل رب مخکښے | وُبه فرمائي الله | آيا نه دي | دا

او کاش! چه ته اُوګورے کوم وخت چه دوي د خپل رب مخکښے ودروے شي، الله تعالىٰ به اُوفرمائي آيا دا (ژوندون)

بِالْحَقِّ ۚ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا ۚ قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا

ريښتيا | دوي به وائي | ولے نه | قسم دے په رب زمونږ | هغه به وفرمائي | نو وڅکئ | دا عذاب | ځکه چه

حق نه دے؟ وُبه وائي ولے نه زمونږ د رب قسم (حق دے) الله تعالىٰ به اُوفرمائي چه د خپل کفر (په سزا) کښے

كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٠﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَآءِ اللَّهِ ۖ ع ٣

تاسو به انکار کولو | بيشکه په نقصان کښے پاتے شول | هغه خلق کوم چه | دروغ وګڼلو | ملاقات د الله

اوس د عذاب مزه اُوڅکئ. بيشکه هغه خلق په تاوان کښے پاتے شول چه خدائے سره د ملاقات خبره ئے دروغ

حَتَّىٰٓ إِذَا جَآءَتْهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَـٰحَسْرَتَنَا عَلَىٰ مَا

ترڅو چه | هغه کله راشي په دوي | قيامت | ناګهانه | وبه وائي دوي | افسوس دے | په دے چه

ګڼړله، ترڅو چه هغه کله په دوي باندې قيامت ناګهانه راشي نو وائي به چه هلئے افسوس دے مونږ په دے

فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ ۚ

مونږ کوتاهي وکړه | په دے (باره) کښے | او دوي | به پورته کړي وي | خپل پيټي | په خپلو شاګانو

معامله کښے څومره کوتاهي کړے ده او د خپلو ګناهونو پيټي به ئے په خپلو شاګانو باندې بار کړے وي،

أَلَا سَآءَ مَا يَزِرُونَ ﴿٣١﴾ وَمَا الْحَيَوٰةُ الدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ

واورئ | بد دي | هغه څه چه دوي پورته کوي | او نه دے | ژوند د دُنيا | مګر | لوبے | او

واورئ! دوي به ډير خراب پيټي پورته کړے وي، او د دُنيا ژوند خو نور څه نه دے بس يوه لوبه تماشا

لَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ الْـَٔاخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

مشغولا ده | او البته کور | د آخرت | ډير ښه دے | هغو خلقو له | چه پرهيزګاري | آيا نه پوهيږئ

ده، البته د آخرت کور د هغه خلقو د پاره ډير ښه دے چه پرهيزګاره دي آيا تاسو عقل نه لرئ

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُۥ لَيَحْزُنُكَ الَّذِى يَقُولُونَ ۖ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ

بيشکه مونږ پوهيږو | چه ضرور غمژن کوي تا | هغه څه چه | دوي وائي | پس بيشکه دوي | نه دروغژن کوي تا

(اے پيغمبره!) مونږ ته ښه معلومه ده چه د دوي په خبرو ته غمژن کيږے ليکن په حقيقت کښے دوي تا دروغژن

وَلَـٰكِنَّ الظَّـٰلِمِينَ بِـَٔايَـٰتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ

بلکه (دا) ظالمان (خو) | د الله د آيتونو نه | انکار کوي | او بيشکه دروغژن ګرځولے شوي وو | نور پيغمبران (هم)

نه ګڼړي بلکه دا ظالمان د الله تعالىٰ د آيتونو نه انکار کوي او بيشکه له تا نه وړاندې هم پيغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوْا عَلٰى مَا كُذِّبُوْا وَاُوْذُوْا حَتّٰۤى اَتٰىهُمْ

له تا نه وړاندې | پس هغوی صبر وکړو | په دروغژن بللې کېدلو | او تکليف ورته ورسول شو | تر دې چې | ورسيدو دوی ته

دروغژن ګڼلې شوي وو خو په دروغژن کولو او په تکليفونو باندې هغوی صبر وکړو، تر دې چې زموږ مدد

نَصْرُنَا ۚ وَلَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِ اللّٰهِ ۚ وَلَقَدْ جَآءَكَ مِنْ نَّبَاِى

زموږ مدد | او نشته هيڅوک بدلوونکې | د الله خبرې | او بېشکه راغلې دي تاته | خبرونه

ورته ورسيدو او د الله تعالی خبرې هيڅوک نه شي بدلولې، او د پخوانو پېغمبرانو حال تا ته رارسيدلی

الْمُرْسَلِيْنَ ﴿٣٤﴾ وَاِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْرَاضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ

(د هغه) رسولانو | او که چېرې وي | دروند | په تا باندې | د دوی مخ اړول | نو که چرته کولې شې

دی او (اې نبي) که د دې خلقو بې رخي برداشت کولې نه شې ، نو که وس دې رسي نو

اَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّمًا فِى السَّمَآءِ فَتَاْتِيَهُمْ

چې ولټوې ته | سوړې | په زمکه کښې | يا اندرپايه | په اسمان کښې | بيا ته راوړې دوی ته

په زمکه کښې چرته يو سرنګ ولټوه ، يا اسمان ته يوه اندرپايه ولګوه او دوی له د يوې نخښې راوړ

بِاٰيَةٍ ۭ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدٰى فَلَا تَكُوْنَنَّ

(څه) نخښه | او که چېرې غوښتلې الله | نو جمع کړي به ئې وو دوی | په هدايت باندې | پس مه کېږه ته

کوشش وکړه او که الله تعالی غوښتلې نو ټول به ئې په هدايت يو ځای کړي وو . نو د ناپوهه خلقو په

مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿٣٥﴾ اِنَّمَا يَسْتَجِيْبُ الَّذِيْنَ يَسْمَعُوْنَ ۭ وَالْمَوْتٰى

له جاهلانو نه | بېشکه چې قبلوي | هغه خلق چې | اورې | او مړي

شان مه کېږه د حق تعليم) هغه څوک مني چې خبرې ته غوږ ايږدي . او (پاتې شول) مړي

يَبْعَثُهُمُ اللّٰهُ ثُمَّ اِلَيْهِ يُرْجَعُوْنَ ﴿٣٦﴾ وَقَالُوْا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

راپورته به کړي دوی | الله | بيا به هم د هغه طرف ته | ورګرځولې شي | او دوی وائي | ولې نازل نه شوه | په ده باندې

نو هغوی خو به الله تعالی د قبرونو نه راوچت کړي او هغه ته به پېش کړې شي. او دوی وائي چې ده ته ولې د الله تعالی

اٰيَةٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ۭ قُلْ اِنَّ اللّٰهَ قَادِرٌ عَلٰٓى اَنْ يُّنَزِّلَ

(څه) نخښه | د ده د رب له طرف نه | ووايه | بېشکه | الله | قادر دے | په دې | چې | نازله کړي

د طرف نه نخښه نه راځي . ته ووايه چې الله تعالی د نخښې را کوزولو باندې پوره طاقت

اٰيَةً وَّلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٣٧﴾ وَمَا مِنْ دَآبَّةٍ فِى الْاَرْضِ

نخښه | او ليکن | اکثر له دوی نه | نه پوهيږي | او نشته | (هيڅ) ځناور (تلونکې) | په زمکه کښې

لري خو اکثر خلق په دې نه پوهيږي . او د زمکې په مخ د لې ځناور نشته

وَلَا طٰۗىِٕرٍ يَّطِيْرُ بِجَنَاحَيْهِ اِلَّآ اُمَمٌ اَمْثَالُكُمْ ۭ مَا فَرَّطْنَا

او نه (څه) مارغه | چې الوزي | په خپلو دواړو وزرو | مګر ډلې جماعتونه دي | ستاسو په شان | مونږ کمے نه دے کړے

او نه (په هوا کښې) داسې مارغه شته چې په وزرو الوزي مګر دا ټول ستاسو غوندې (مخلوق) امتونه دي. مونږ د دې کتاب په

النصف

وقف منزل عند البعض علی يسمعون

وقف غفران

فِي الْكِتٰبِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ يُحْشَرُوْنَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا

په کتاب کښې | د هیڅ خبره | بیا | به خپل رب ته | جمع کولے شي | او کوم چه | دروغژن کړي وو

نصیبه لیکلو کښې هیڅ کمے نه دے کړے او بیا به دا ټول خپل خدائے ته پیش کړے شي. او چا چه زمونږ نخښې دروغ

بِاٰيٰتِنَا صُمٌّ وَّبُكْمٌ فِي الظُّلُمٰتِ ؕ مَنْ يَّشَاِ اللّٰهُ يُضْلِلْهُ ؕ وَمَنْ

زمونږ ایتونه | کاڼه دي | او ګونګیان دي | په تیارو کښې دي | څوک چه وغواړي | الله | ګمراه ئې کړي | او څوک چه

ډکه زړه کړلے هغوی کاڼه او ګونګیان او په تیارو کښې پراته دي، الله چه د چا په حقله وغواړي نو ګمراه ئې کړي او د چا په

يَّشَاْ يَجْعَلْهُ عَلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٣٩﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ اِنْ اَتٰىكُمْ

وغواړي | کړي هغه | په نیغه لاره باندې | ووایه | ایا کتلي دي تاسو | که چرته راشي تاسو ته

حقله چه وغواړي نو په سمه لاره ئې روان کړي. ووایه چه فکر وکړئ او بیا ووایئ چه که په تاسو

عَذَابُ اللّٰهِ اَوْ اَتَتْكُمُ السَّاعَةُ اَغَيْرَ اللّٰهِ تَدْعُوْنَ ۚ اِنْ كُنْتُمْ

عذاب د الله | یا راشي تاسو ته | قیامت | نو ایا د الله نه سوا | به بل څوک رابلئ | که چرې تاسو

د الله عذاب راشي یا په تاسو قیامت راشي نو ایا تاسو به د الله تعالی نه سوا بل چا ته اواز کوئ؟ (ووایئ) که تاسو

صٰدِقِيْنَ ﴿٤٠﴾ بَلْ اِيَّاهُ تَدْعُوْنَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُوْنَ اِلَيْهِ

رښتونی یئ | نه بلکه | خاص هغه | به تاسو رابلئ | بیا هغه لرې کړي | هغه تکلیف د کوم د پاره چه تاسو هغه رابلئ

رښتونی یئ؟ نه بلکه هغه وخت تاسو یوازے خدائے ته اواز کوئ نو که الله وغواړي نو هغه مصیبت به درنه لرے

اِنْ شَآءَ وَتَنْسَوْنَ مَا تُشْرِكُوْنَ ﴿٤١﴾ وَلَقَدْ اَرْسَلْنَآ اِلٰٓى اُمَمٍ ع

که چرې هغه وغواړي | او تاسو هیروئ | هغه څه چه | تاسو ئې شریکوئ | او بیشکه مونږ لیږلي دي (رسولان) | امتونو طرف ته

کړي، او په دا سے موقع کښې خپل شریکان درنه هیر شي. او مونږ تا نه وړاندې نورو قومونو ته پیغمبران

مِّنْ قَبْلِكَ فَاَخَذْنٰهُمْ بِالْبَاْسَآءِ وَالضَّرَّآءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُوْنَ ﴿٤٢﴾

له تا نه وړاندې | بیا مونږ ونیول دوی | په سختئ | او تکلیف کښې | د دې د پاره چه دوی | عاجزي وکړي

ولیږل، نو بیا مو هغوی په سختو او مصیبتونو کښې راونیول، چه عاجزي شروع کړي.

فَلَوْلَآ اِذْ جَآءَهُمْ بَاْسُنَا تَضَرَّعُوْا وَلٰكِنْ قَسَتْ قُلُوْبُهُمْ

بیا ولے ونه شوه | کله چه | راغے دوی ته | زمونږ عذاب | نو عاجزي وکړه دوی | بلکه | سخت شول | د دوی زړونه

بیا چه کله زمونږ عذاب په دوی راغلو نو دوی زمونږ مخکښے ولے فریاد ونه کړو، بلکه د دوی زړونه سخت پاتې شول

وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٤٣﴾ فَلَمَّا نَسُوْا

او ښائسته کړل | دوی د پاره | شیطان | هغه (کارونه) | کوم چه دوی کول . | پس هر کله چه | هیر کړل دوی

او شیطان دوی ته د دوی (خراب) عملونه ښائسته کړی وښودل. بیا هر کله چه دوی هغه نصیحت هیر

مَا ذُكِّرُوْا بِهٖ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ ؕ حَتّٰٓى اِذَا

هغه څه چه نصیحت کړے شوے وو دوی ته په هغه سره | نو پرانستل مونږ | په دوی | دروازے | د هر څیز | تر دے چه | هر کله

کړو کوم چه دوی ته شوے وو نو مونږ په دوی د هر څیز دروازے پرانستلے، تر دے چه دوی زمونږ

فَرِحُوْا بِمَآ اُوْتُوْٓا اَخَذْنٰهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُّبْلِسُوْنَ ﴿۴۴﴾ فَقُطِعَ

دوی خوشحاله شول | هغه څه چه دوی ته ورکړه شول | نو مونږ ونیول دوی | ناګهانه | بیا د هغه وخت دوی ناامیده شول | پس پریکړے شوه

په ورکړو باندې بنه خوشحاله شول نو مونږ دوی ناګهانه ونیول او دوی ناامیده پاتے شول بیا د دے ظالمانو

دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ؕ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۵﴾

جرړه (د دے) قوم | کوم چه | ظلم کړے وو | او ټوله ثنا | الله لره ده | (چه) رب دے د ټولو جهانونو

خلقو جرړه پریکړے شوه ، او ټول تعریف الله لره دے چه پروردګار د ټول مخلوق دے.

قُلْ اَرَءَيْتُمْ اِنْ اَخَذَ اللّٰهُ سَمْعَكُمْ وَاَبْصَارَكُمْ وَخَتَمَ

ته ووایه | څه خیال دے ستاسو | که چرے | واخلی | الله | اوریدل ستاسو | او سترګے ستاسو | او مهر ووهی

(اے پیغمبره!) ووایه چه تاسو چرے په دے خبره فکر کړے دے چه که الله تعالیٰ تاسو نه غوږ او سترګے واخلی

عَلٰى قُلُوْبِكُمْ مَّنْ اِلٰهٌ غَيْرُ اللّٰهِ يَاْتِيْكُمْ بِهٖ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ

ستاسو په زړونو | نو څوک دے بل معبود | سوا د الله نه | چه درکړی تاسو ته | دغه څیزونه | وګوره | څنګه

او په زړونو دې تاپے ولګوی نو د الله تعالیٰ نه سوا بل څوک معبود شته چه دا څیزونه درله بیرته درکړی ، ګوره مونږ

نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ ثُمَّ هُمْ يَصْدِفُوْنَ ﴿۴۶﴾ قُلْ اَرَءَيْتَكُمْ

مونږ بیا بیا راوړو | آیتونه | بیا (هم) | دوی | مخ اړوی | ووایه | آیا کتلی دی تاسو

دوی ته څنګه خپل آیتونه بیا بیا بنایو او دوی ترے نه بیا هم مخ اړوی . ورته ووایه چه تاسو چرے فکر کړے

اِنْ اَتٰىكُمْ عَذَابُ اللّٰهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلَكُ اِلَّا

که چرے راشی تاسو ته | عذاب | د الله | ناګهانه | یا په ښکاره | نو آیا | هلاک به شی څوک (نور) | سوا

دے که د الله تعالیٰ د طرف نه په تاسو باندې ناګهانه یا په ښکاره عذاب راشی نو آیا د ظالمانو نه سوا نور خلق

الْقَوْمُ الظّٰلِمُوْنَ ﴿۴۷﴾ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ ۚ

د قوم | د ظالمانو نه | او نه رالیږو مونږ | رسول | مګر زیرے ورکوونکی | او ویروونکی

به پکښے هلاکیږی ؟ او مونږ خو پیغمبران په دے غرض لیږو چه نیکانو ته زیرے ورکړی او بدان وویروی

فَمَنْ اٰمَنَ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿۴۸﴾

پس څوک چه | ایمان راوړی | او اصلاح وکړی | نو نه به څه ویره وی | په دوی باندې | او نه | دوی | به غمژن وی

نو څوک چه د حق خبره ومنی او خپل عمل سم کړی نو په هغوی به نه ویره راځی او نه به چرے غمژن کیږی

وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا يَمَسُّهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ﴿۴۹﴾

او کوم خلق چه | دروغ وګڼل | آیتونه زمونږ | وبه رسیږی دوی ته | عذاب | څکه چه | دوی نافرمانی کوله

او څوک چه زمونږ آیتونه دروغژن وګڼی هغوی ته به د هغوی د نافرمانۍ په وجه عذاب ورکولے شی ،

قُلْ لَّآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَآئِنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ

ووایه | نه وایم زه | تاسو ته | چه ما سره | خزانے دی | د الله | او نه | پوهیږم زه | په غیبو باندې

(اے پیغمبره!) ورته ووایه چه زه درته دا نه وایم چه ما سره د الله خزانے دی او نه دا چه زه په غیبو باندې خبریم

وَلَآ اَقُوۡلُ لَكُمۡ اِنِّىۡ مَلَكٌ ۚ اِنۡ اَتَّبِعُ اِلَّا مَا يُوۡحٰٓى اِلَىَّ ۚ

او نه زه وایم | تاسو ته | چه زه فرښته یم | زه تابعداري نه کوم | مګر د هغه څه چه وحي ئې کولے شي | ما ته

او نه درته دا وایم چه زه فرښته یم، زه خو بس په هغه وحي پسے روان یم چه ما ته رالیږلے شي،

قُلۡ هَلۡ يَسۡتَوِى الۡاَعۡمٰى وَالۡبَصِيۡرُ ؕ اَفَلَا تَتَفَكَّرُوۡنَ ﴿۵۰﴾

ووایه | ایا برابر دے | ړوند | او بینا | ایا تاسو فکر نه کوئ ؟

ووایه چه ایا ړوند او بینا دواړه یو برابر کیدے شي؟ ایا تاسو دومره هم فکر نه کوئ

وَاَنۡذِرۡ بِهِ الَّذِيۡنَ يَخَافُوۡنَ اَنۡ يُّحۡشَرُوۡۤا اِلٰى رَبِّهِمۡ لَيۡسَ

او ووېروه په دے قرآن سره | هغه خلق | چه ویریږي | چه | جمع به کړے شي | خپل رب ته | نه به وي

او هغه خلق د دے (قرآن) په ذریعه خبردار کړه کوم چه د دے خبرے نه ویریږي چه دوئ به د الله په وړاندے راجمع کولے شي،

لَهُمۡ مِّنۡ دُوۡنِهٖ وَلِىٌّ وَّلَا شَفِيۡعٌ لَّعَلَّهُمۡ يَتَّقُوۡنَ ﴿۵۱﴾

دوی د پاره | د الله نه سوا | (څوک) دوست | او نه (څوک) شفاعت کوونکے | د پاره د دے چه دوئ | پرهیزګاري وکړي

او د الله تعالی نه سوا به د دوی دوست او سفارش کوونکے هیڅوک نه وي، پکار دي چه دوی پرهیزګاره شي

وَلَا تَطۡرُدِ الَّذِيۡنَ يَدۡعُوۡنَ رَبَّهُمۡ بِالۡغَدٰوةِ وَالۡعَشِىِّ يُرِيۡدُوۡنَ

او مه شړه | هغه خلق | چه بللي | خپل رب | صبا | او ماښام | غواړي

او هغه خلق د خپل ځان نه مه لرے کوه چه سحر ماښام خپل رب یادوي ـــــ او د هغه رضامندي

وَجۡهَهٗ ؕ مَا عَلَيۡكَ مِنۡ حِسَابِهِمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ وَّمَا مِنۡ حِسَابِكَ

مخ د هغه | نشته دے په تا باندے | د دوی له حساب نه | څه څیز | او نه | ستا له حساب نه

غواړي، نه د هغوی حساب ستا په ذمه دے ، او نه ستا حساب د هغوی

عَلَيۡهِمۡ مِّنۡ شَىۡءٍ فَتَطۡرُدَهُمۡ فَتَكُوۡنَ مِنَ الظّٰلِمِيۡنَ ﴿۵۲﴾ وَكَذٰلِكَ

په دوی باندے | څه څیز | چه ته دوی لرے کړے | پس شے به ته | له ظالمانو نه | او دغه شان

په ذمه دے ، (داسے ګڼه شي چه) ته دوی لرے کړے او ته د نامناسبه کار کوونکو نه شے . دغه شان

فَتَنَّا بَعۡضَهُمۡ بِبَعۡضٍ لِّيَـقُوۡلُوۡۤا اَهٰٓؤُلَاۤءِ مَنَّ اللّٰهُ عَلَيۡهِمۡ

د ازمایل مونږ | ځنې خلق | په ځنو باندے | چه دوی ووائي | ایا هم دا دي | چه احسان کړے دے الله | په دوی باندے

مونږ دوئ د یو بل په ذریعه په ازمېښت کښے اچولي دي چه دوئ دا ووائي چه ښه هغه دا خلق دي چه الله زمونږ په

مِّنۡۢ بَيۡنِنَا ؕ اَلَيۡسَ اللّٰهُ بِاَعۡلَمَ بِالشّٰكِرِيۡنَ ﴿۵۳﴾ وَاِذَا جَآءَكَ

په مونږ کښو کښے | ایا نه دے الله | ښه پوهه | په شکرګذارو باندے | او هر کله چه | راشي تا ته

مینځ کښے په دوی باندے مهرباني کړے ده نو ایا الله په خپلو شکرګزارو بندګانو په ښه شان نه پوهیږي؟ (اے نبي!) کله چه تا ته

الَّذِيۡنَ يُؤۡمِنُوۡنَ بِاٰيٰتِنَا فَقُلۡ سَلٰمٌ عَلَيۡكُمۡ كَتَبَ رَبُّكُمۡ

هغه خلق | چه ایمان لري | زمونږ په ایتونو | نو ووایه | سلام (دے) | په تاسو باندے | لازمه کړے ده | رب ستاسو

هغه خلق راشي چه زمونږ ایتونه مني نو هغوی ته ووایه چه په تاسو سلام وي ستاسو رب په خپل ځان باندے

عَلٰى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۙ اَنَّهٗ مَنْ عَمِلَ مِنْكُمْ سُوْٓءًۢا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ

په خپل ځان | مهربانی | داچه څوک | عمل وکړی | له تاسو نه | بد | په بې علمۍ کښې | بیا

رحم لازم کړے دے ، په تاسو کښې څوک چه په ناداني بد وکړی ، بیا وروستو توبه

تَابَ مِنْۢ بَعْدِهٖ وَاَصْلَحَ فَاَنَّهٗ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۵۴﴾ وَكَذٰلِكَ

توبه وکړی | له هغې نه پس | او عمل ښه کړی | نو بیشکه هغه | بخښونکے | مهربان دے | او هم دغه شان

وُ باسی ، او خپل عمل سم کړی نو الله تعالیٰ بخښونکے مهربان دے ۔ او دغه شان

ع ۶ ۱۲ — نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ وَلِتَسْتَبِيْنَ سَبِيْلُ الْمُجْرِمِيْنَ ﴿۵۵﴾ قُلْ

مونږ په تفصیل سره بیانوو | آیتونه | او دپاره د دې چه ښکاره شی | لاره | د ظالمانو | ووایه

مونږ آیتونه په تفصیل سره بیانوو چه د مجرمانو لاره بالکل (جدا) څرګنده شی ورته ووایه

اِنِّيْ نُهِيْتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ؕ قُلْ

بیشکه زه منع کړے شوی یم | چه | زه عبادت وکړم | د هغو (کوم چه) | تاسو بلئ | د الله نه سوا | ووایه

چه زه د هغه معبودانو د عبادت نه منع کړے شوے یم کوم چه تاسو د الله تعالیٰ نه سوا بلئ ، ته ووایه

لَّآ اَتَّبِعُ اَهْوَآءَكُمْ ۙ قَدْ ضَلَلْتُ اِذًا وَّمَآ اَنَا

زه پیروی نه کوم | ستاسو د خواهشاتو | بیشکه زه به ګمراه شم په دغه وخت کښې | او | نه به یم زه

چه زه به ستاسو په خواهشاتو باندې نه چلیږم که داسې وکړم نو ګمراه به شم او په سمه لاره به

مِنَ الْمُهْتَدِيْنَ ﴿۵۶﴾ قُلْ اِنِّيْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَ

له لاره موندونکو نه | ووایه | بیشکه زه | په دلیل باندې یم | د خپل رب له طرفه | او

پاتې نه شم ، ورته ووایه چه زه د الله تعالیٰ د طرف نه په واضح دلیل قایم ولاړ یم ، او

كَذَّبْتُمْ بِهٖ ؕ مَا عِنْدِيْ مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ ؕ اِنِ الْحُكْمُ اِلَّا

او تاسو دروغ وګڼلو هغه | نشته دے ماسره | هغه څه چه په تادئ ئې غواړئ تاسو | نه دے حکم | مګر

تاسو د هغه نه انکار کوئ او س د هغې (عذاب) اختیار زما په لاس کښې نه دے په کوم پسې چه تاسو تلوسه کوئ فیصله یوازې

لِلّٰهِ ؕ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفٰصِلِيْنَ ﴿۵۷﴾ قُلْ لَّوْ اَنَّ عِنْدِيْ

د الله دے | هغه بیانوی | حقه خبره | او هم هغه دے | د ټولو نه ښه | فیصله کوونکے | ووایه | که چرې | دے ماسره

د الله په لاس کښې ده هغه حقه خبره بیانوی او هغه غوره فیصله کوونکے دے ۔ ورته ووایه چه که هغه (عذاب)

مَا تَسْتَعْجِلُوْنَ بِهٖ لَقُضِيَ الْاَمْرُ بَيْنِيْ وَبَيْنَكُمْ ؕ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ

هغه د کوم چه تاسو تادی کوئ | نو فیصله شوې به وه | معامله | زما او ستاسو تر مینځه | او الله | ښه پوهه دے

زما په لاس کښې وے په کوم پسې چه تاسو تلوسه کوئ نو زما او ستاسو تر مینځه به پخوا فیصله شوې وه او الله تعالیٰ ظالمان

بِالظّٰلِمِيْنَ ﴿۵۸﴾ وَعِنْدَهٗ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَآ اِلَّا هُوَ ؕ

په ظالمانو | او هغه سره دی | کنجیانے | د غیبو | چه نه پوهیږی په هغې څوک | سوا د هغه نه

ډیر ښه پیژنی ، او د غیب کنجیانے خو هغه سره دی چه بې د هغه نه پرته بل هیڅوک خبر نه دے

وَيَعْلَمُ مَا فِى الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ؕ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَّرَقَةٍ اِلَّا يَعْلَمُهَا

او هغه پوهيږي | په هغه څه | چه په اوچه | او درياب کښې دي | او نه | پريوځي | څه پاڼه | مګر هغه پوهيږي په هغې

او د اوچې او د لوندې هر څيز ورته ښه معلوم دے او د اونې نه داسې پاڼه نه را پريوځي چه هغه پرې خبر نه وي

وَلَا حَبَّةٍ فِىْ ظُلُمٰتِ الْاَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَّلَا يَابِسٍ اِلَّا فِىْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۵۹﴾

او نه څه دانه ده | په تيارو کښې | د زمکې | او نه څه لوند څيز | او نه څه اوچ | مګر (هغه) په روښانه کتاب کښې (موجود) دي

او د زمکې په تيارو کښې موجود څه دانه يا څه لوند يا اوچ څيز داسې نشته چه په روښانه کتاب (لوح محفوظ) کښې ليکلے موجود نه وي

وَهُوَ الَّذِىْ يَتَوَفّٰىكُمْ بِالَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُمْ بِالنَّهَارِ

او هم هغه دے (کوم چه) | قبض کوي ستاسو (روحونه) | د شپې | او پوهيږي | په هغه څه چه تاسو کوئ | د ورځې

او الله هغه ذات دے چه تاسو د شپې (د خوب په صورت کښې) په قبضه کښې اخلي او د ورځې چه تاسو څه کوئ په هغې هم پوهه دے

ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيْهِ لِيُقْضٰٓى اَجَلٌ مُّسَمًّى ۚ ثُمَّ اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ

بيا هغه راپاڅوي تاسو | په هغې کښې | چه پوره کړے شي | وخت | مقرر | بيا د هغه طرف ته دے | ستاسو واپس تلل

بيا په صبا د دنيا کار روزګار ته راپاڅوي دپاره د دې چه مقرره نيټه پوره شي، بيا تاسو ټول به الله تعالى ته رېستنه حتى

ثُمَّ يُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ﴿۶۰﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهٖ

ع ۱۴

بيا به هغه خبروي تاسو | هغه څه چه تاسو به کول | او هغه دے | غالب | د پاسه | د بندګانو خپلو

نو هغه به درته وښائي چه تاسو څه کارونه کول. او هغه په خپلو بندګانو پوره پوره قدرت لري

وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَ اَحَدَكُمُ الْمَوْتُ

او رالېږي | په تاسو باندې | نګرانان (فرښتې) | تر دے چه | کله راشي | چا ته په تاسو کښې | مرګ

او هغه په تاسو نګرانان (فرښتې) رالېږي، تر دے چه په تاسو کښې د چا د مرګ وخت راشي نو زمونږ

تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُوْنَ ﴿۶۱﴾ ثُمَّ رُدُّوْٓا

(نو) قبض کوي د هغه (روح) | زمونږ رالېږلي شوي (فرښتې) | او دوي | کوتاهي نه کوي | بيا | په دوي ګرځولے شي

رالېږلي (فرښتې) د هغه روح قبض کوي او هغوي (په خپل کار کښې) هيڅ کوتاهي نه کوي. بيا به دا ټول الله ته

اِلَى اللّٰهِ مَوْلٰىهُمُ الْحَقِّ ؕ اَلَا لَهُ الْحُكْمُ ۟ وَهُوَ اَسْرَعُ

د الله طرف ته | چه د دوي مالک دے | په حقه خبر شئ | د هغه دے | حکم | او هغه دے | ډېر زر

رېستنه لاړ شي چه په حقه د دوي مولى دے. خبر شئ چه حکم بس يوازې د هغه چليږي او هغه په حساب اخستو

الْحٰسِبِيْنَ ﴿۶۲﴾ قُلْ مَنْ يُّنَجِّيْكُمْ مِّنْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ

حساب اخستونکے | دوايه | څوک | خلاصے درکوي تاسو | له تيارو نه | د اوچې | او د درياب

کښې ډېر تېز دے. ورته دوايه چه څوک دي؟ چه د اوچې او سمندر په تورو تيارو کښې تاسو د خطر نه بچ کوي

تَدْعُوْنَهٗ تَضَرُّعًا وَّخُفْيَةً ۚ لَئِنْ اَنْجٰىنَا مِنْ هٰذِهٖ لَنَكُوْنَنَّ

تاسو بلئ هغه | په عاجزۍ | او په پټه | که چرې | هغه مونږ خلاصے راکړي | د دې (مصيبت) نه | نو خامخا به شو مونږ

چه تاسو ئې په عاجزۍ سره او په پټه پټه بلئ. (او وائې چه) که چرې مونږ الله د دے (مصيبت) نه بچ کړو نو مونږ

مِنَ الشّٰكِرِيْنَ ﴿٦٣﴾ قُلِ اللّٰهُ يُنَجِّيْكُمْ مِّنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ

د شکر کوونکو نه | ووایه | الله | خلاصه درکوی تاسو | له دې نه | او له هرې یوې سختۍ نه

په ضرور د هغه شکرګذار یو ، ته ووایه هم الله تعالی تاسو د دې او د هر تکلیف نه خلاصوی ، بیا (هم)

ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِكُوْنَ ﴿٦٤﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى اَنْ يَّبْعَثَ عَلَيْكُمْ

بیا (هم) تاسو شرک کوئ . | ووایه | هغه | قادر دے | په دې چه را ولیږي هغه | په تاسو باندې

تاسو شرک کوئ . ورته ووایه چه هغه (الله تعالی) په دې خبره باندې قادر دے چه په تاسو باندې

عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعًا

(څه) عذاب | ستاسو د پاسه نه | یا ستاسو د پښو د لاندې نه | یا جمع کړي تاسو | ټولي ټولي

د بره نه یا ستاسو د قدمونو د لاندې نه عذاب را ولیږي ، یا تاسو په فرقو کښې تقسیم کړي

وَّيُذِيْقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ ؕ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ

او وڅکوي | له تاسو نه ځنو ته | جنګ د ځنو | وګوره | څنګه | بیا بیا بیانوو | آیتونه

او په تاسو د یو بل د لاسه د جګړې مزه وڅکوي ، وګوره مونږ څنګه په بیل بیل شان څپله نخښې بیانوو

لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾ وَكَذَّبَ بِهٖ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ؕ قُلْ لَّسْتُ

د پاره د دې چه دوی | پوهه شي | او دروغژن کړو | هغه | ستا قوم | او هغه حق دے | ووایه | زه نه یم

شاید چه دوی پرې پوهه شي . او ستا قوم (کفارِ مکې) دا قرآن دروغژن کړو حال دا دے چه دا رښتونے دے ووایه چه

عَلَيْكُمْ بِوَكِيْلٍ ﴿٦٦﴾ لِكُلِّ نَبَاٍ مُّسْتَقَرٌّ ؗ وَّسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٧﴾

په تاسو باندې | (څه) نګران | د پاره د هر خبر | (یو وخت) مقرر دے | او ډیر زر | به تاسو پوهه شئ

زه ستاسو ذمه وار خو نه یم . د هر خبر (د واقع کیدو) یو وخت مقرر دے او تاسو به ډیر زر پوهه شئ

وَاِذَا رَاَيْتَ الَّذِيْنَ يَخُوْضُوْنَ فِيْٓ اٰيٰتِنَا فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّٰى

او کله چه | تاسو ووینئ | هغه خلق | چه بحث کوي | زمونږ په آیتونو کښې | نو مخ وا روه | له دوی نه | تر دې چه

او هر کله چه ته ووینې چه خلق زمونږ په آیتونو باندې نکته چینۍ کوي نو د هغوی نه بیا وخه ته شه تر دې چه (هغه)

يَخُوْضُوْا فِيْ حَدِيْثٍ غَيْرِهٖ ؕ وَاِمَّا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطٰنُ فَلَا تَقْعُدْ

دوی لګیا شي | په څه بله خبره کښې | او که چرې هیر کړي له تا نه | شیطان | نو مه کښینه

بحث پریږدی او) په بله خبره کښې مشغول شي ، او که چرې شیطان درنه (دا نصیحت) هیر کړي (او ته په دوی کښې

بَعْدَ الذِّكْرٰى مَعَ الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٦٨﴾ وَمَا عَلَى الَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ

پس د را یاد یدو | د ظالمانو خلقو سره | او نشته دے | په هغو خلقو (چه) | ویریږی (له الله نه

کښینې) نو چه یاد را تلو نه پس د دا سې ظالمانو سره مه کښینه ، او کوم خلق چه پرهیزګاره دي په هغوی باندې

مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَّلٰكِنْ ذِكْرٰى لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ﴿٦٩﴾

د هغو (جګړه کوونکو) له حساب نه | څه څیز | لیکن | (صرف) نصیحت کول | چه دوی | پرهیزګاره شي .

د هغوی د حساب کتاب هیڅ ذمه واري نشته البته نصیحت کول د هغوی په ذمه دي چه شاید (دا ظالمان هم) د الله تعالی

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا

او پرېږده | هغه خلق | چه جوړ کړې دې دوی | خپل دین | لوبه | او تماشه | او دوکه ورکړې ده دوی ته | ژوند د دنیا

نه وو پرېږدی ، او هغه خلق پرېږده چه د خپل دین نه ئې لوبه تماشا جوړه کړې ده او دوی د دنیا ژوند په دوکه کښې

وَذَكِّرْ بِهٖٓ أَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا

او نصیحت ورکړه | په دې (قرآن) سره | (د دې نه دوی) چه هلاک شي څوک نفس | د خپلو کړو په بدل کښې | نشته دے | د هغه

غورزولي دي او د دې (قرآن) په ذریعه ورته نصیحت کوه چه څوک د عملونو په وبال کښې داسې ګیر نه شي چه بیا د الله

مِنْ دُونِ اللّٰهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلَّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذْ

د الله نه سوا | (څوک) دوست | او نه څوک سفارشي | او که چرې هغه ادا کړي | پوره پوره (تاوان) | نو وابه نه خستے شي

نه بغیر بل هیڅوک ئې مددګار یا سفارشي نه وي او که هغه هر قسم له څیزونه په فدیه کښې ورکول غواړي نو قبلیږي

مِنْهَا أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ

د هغه نه | هم دا دي هغه خلق چه | هلاک کړے شول | د خپلو خرابو کارونو په بدل کښې | دوی له څښل دي | له ایشیدلو اوبو نه

به نه شي، (ځکه چه) دا خلق به د خپلو عملونو په سزا کښې ګرفتار دي ، د هغه خلقو له به د انکار په وجه

وَعَذَابٌ أَلِيمٌۢ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾ قُلْ أَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّٰهِ ع ١٠ ١٤

او عذاب (به وي) | دردناک | په وجه د دې چه | دوی کفر کولو | ووایه | آیا مونږ وبلو | د الله نه سوا

ایشیدلې اوبه د څښلو د پاره او دردناک عذاب ورکولے شي . (اے پیغمبره!) ووایه ، چه آیا مونږ الله پرېږدو او هغه

مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰٓى أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ

هغه چه نفع نه راکوي مونږ ته | او نه نقصان راکوي | او بیرته ګرځولے شو مونږ | په پوندو خپلو | پس له دې نه چه هدایت وکړو مونږ ته الله

معبودان وبلو چه نه نفع راکولے شي او نه نقصان؟ او د دې نه پس چه الله مونږ ته سمه لار ښودلې ده شا طرف ته واپس لاړ شو

كَالَّذِي اسْتَهْوَتْهُ الشَّيٰطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانَ لَهٗٓ أَصْحٰبٌ

په شان د هغه چا | چه بې لارې کړے وي هغه | شیطانانو | په زمکه کښې | حیرانه پاتې شوې | د هغه | ملګري دي

د هغه چا په شان چه شیطان په ځنګل کښې بې لارې کړے وي او اریان دریان ګرځي په داسې حال کښې چه

يَدْعُونَهٗٓ إِلَى الْهُدَى ائْتِنَا قُلْ إِنَّ هُدَى اللّٰهِ هُوَ الْهُدٰى

(چه) بلي هغه | سمې لارې طرف ته | چه راشه مونږ ته | ووایه | بیشکه | هدایت د الله | هدایت دے

ملګري ورته بلنه کوي چه زمونږ اړخ ته راځه سمه لار دا ده . ورته ووایه چه سمه لار هغه ده چه الله تعالیٰ ئې ښائي

وَأُمِرْنَا لِنُسْلِمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِينَ ﴿٧١﴾ وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوهُ

او مونږ ته حکم دے | چه فرمانبردار شو | د جهانونو د پروردګار | او دا چه | قایم کړئ | مونځ | او وېره کوئ د هغه

او مونږ ته حکم شوے دے چه د ټول مخلوق د پروردګار حکم ومنو او دا چه تاسو مونځ کوئ او د الله تعالیٰ نه وېره کوئ

وَهُوَ الَّذِيٓ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٧٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ

او دې هغه ذات دے | چه د ده طرف ته | به تاسو جمع کولے شئ | او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړل | آسمانونه

او هم هغه ته به ټول پېش کیږئ - او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه آسمانونه او زمکه ئې برحق

وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ؕ وَيَوْمَ يَقُوْلُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۬ؕ قَوْلُهُ الْحَقُّ ؕ وَلَهُ الْمُلْكُ

اوزمکه | په حق سره | او په کومه ورځ چه دا فرمائي | چه شه نو هغه به شي | د هغه خبره رښتیا ده | او د هغه حکومت دے

پیدا کړی دی او په کومه ورځ چه هغه دومره فرمائي چه (قیامت) پېدا شي نو به شي د هغه وینا حق ده او په کومه ورځ

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّوْرِ ؕ عٰلِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ ؕ وَهُوَ الْحَكِيْمُ

په کومه ورځ | چه پوکه وهلے شي | په شپیلۍ کښے | هغه پوهه دے | (په نه لیدلو) پټو | او ښکاره خبرو | او هغه دے | خاوند د حکمت

چه شپیلۍ پوک وهلے شي نو په هغه ورځ به بادشاهي د هغه وي، هغه په غیب او ښکاره هر څیز باندې عالم دے او هغه

الْخَبِيْرُ ۝٧٣ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لِاَبِيْهِ اٰزَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْنَامًا اٰلِهَةً ۚ

خبردار | او کله چه | دا وئیل | ابراهیم | خپل پلار | آزر ته | ایا ته نیسے | بتان | په خدائۍ

حکمتونو خاوند او خبردار دے۔ او یاد کړه کله چه ابراهیم خپل پلار آزر ته ووئیل ایا ته بتان په خدائۍ نیسے ۔ زه

اِنِّيْٓ اَرٰىكَ وَقَوْمَكَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝٧٤ وَكَذٰلِكَ نُرِيْٓ اِبْرٰهِيْمَ

بیشکه زه وینم تا | او ستا قوم | په ګمراهۍ ښکاره کښے | او دغه شان | موږ وښودلو | ابراهیم ته

خو وینم چه ته او ستا قوم په ښکاره ګمراهۍ کښے پراته دی۔ او دغه شان موږ ابراهیم ته د اسمانونو او

مَلَكُوْتَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلِيَكُوْنَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ ۝٧٥ فَلَمَّا

حکومت | د اسمانونو | او زمکے | او چه هغه وي | له یقین کوونکو نه | بیا هر کله چه

د زمکے (د) بادشاهت (نظام) وښودو او دے له چه د یقین په خاوندانو کښے شامل شي ، نو هر کله

جَنَّ عَلَيْهِ الَّيْلُ رَاٰ كَوْكَبًا ۚ قَالَ هٰذَا رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ

خوره شوه | په ده باندې | شپه | (نو) هغه وکتلو | یو ستورے | وئے وئیل | دا | زما رب دے | بیا کله چه هغه غائب شو

چه شپه پرے راخوره شوه نو هغه یو ستورے ولیدو نو وئے وئیل چه زما رب دا دے نو چه هغه پریوتو نو

قَالَ لَآ اُحِبُّ الْاٰفِلِيْنَ ۝٧٦ فَلَمَّا رَاَ الْقَمَرَ بَازِغًا قَالَ هٰذَا

نو وئے وئیل | زه نه خوښوم | پریوتونکی | بیا هر کله چه وئے لیدلو | سپوږمۍ | راختونکے | نو وئے وئیل | دا

وئے وئیل چه ډوبیدونکو سره مینه نه ساتم بیا چه ئے ځلنده سپوږمۍ ولیده نو وئے وئیل چه زما رب دا

رَبِّيْ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَ قَالَ لَئِنْ لَّمْ يَهْدِنِيْ رَبِّيْ لَاَكُوْنَنَّ

زما رب دے | بیا هر کله چه | هغه پریوتله | نو وئے وئیل | که چرے هدایت نه وے کړے ما ته | زما رب | نو شوے به وم زه

دے نو چه هغه پریوته نو وئے وئیل چه که الله پاک ما ته سمه لاره نه وه ښودلې ، نو زه به په ګمراهانو کښے

مِنَ الْقَوْمِ الضَّآلِّيْنَ ۝٧٧ فَلَمَّا رَاَ الشَّمْسَ بَازِغَةً قَالَ هٰذَا رَبِّيْ

له ګمراهانو خلقو نه | بیا هر کله چه | هغه وکتلو | نمر | راختونکے | نو وئے وئیل | دا زما رب دے

شمیر شوم ۔ بیا چه پرقنده نمر ئے ولیدلو نو وئے وئیل چه زما رب دا دے ، دا په

هٰذَآ اَكْبَرُ ۚ فَلَمَّآ اَفَلَتْ قَالَ يٰقَوْمِ اِنِّيْ بَرِيْٓءٌ مِّمَّا

دا د ټولو نه لوئے دے | بیا هر کله چه | هغه (هم) غائب شو | نو وئے وئیل | اے زما قومه! | زه خو بیزاره یم | له هغه څه نه

ټولو کښے لوئے دے ، خو هر کله چه هغه هم پریوتلو نو وئے وئیل چه اے زما قومه! زه ستاسو د شرک نه

تُشْرِكُوْنَ ﴿٧٨﴾ اِنِّیْ وَجَّهْتُ وَجْهِیَ لِلَّذِیْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ
په شریکوی ئې تاسو | بیشکه ما مخ وګرځولو | خپل مخ | هغه (ذات) طرف ته | چې پیدا کړی ئې دی اسمانونه
بیزاره یم ، ما خپل مخ هغه ذات ته وګرځولو چې آسمانونه او زمکه ئې پیدا کړی دی ، زه
وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا وَّمَآ اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِیْنَ ﴿٧٩﴾ وَحَآجَّهٗ قَوْمُهٗ قَالَ
او زمکه | په داسې حال کښې چې زه حنیف یم | او نه یم زه | له مشرکانو نه | او جګړه وکړه د ده سره | قوم د ده | د ده ویل
یو مخیزے یم او زه د مشرکانو په ټولي کښې شامل نه یم ، او د هغه قوم ورسره جګړه شروع کړه هغه ورته
اَتُحَآجُّوْٓنِّیْ فِی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰىنِ ؕ وَلَآ اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ
ایا تاسو جګړه کوئ ما سره | د الله په حقله | حال دا چې هغه ما ته هدایت کړے دے | او زه نه ویریږم | د هغه څه نه چې تاسو شریک نیسئ
وویل ایا تاسو ما سره د الله په باره کښې جګړه کوئ حالانکه هغه ما ته هدایت کړے دے او زه د هغه څیزونو نه نه ویریږم
بِهٖٓ اِلَّآ اَنْ یَّشَآءَ رَبِّیْ شَیْئًا ؕ وَسِعَ رَبِّیْ كُلَّ شَیْءٍ عِلْمًا ؕ
هغه سره | مګر دا چې وغواړی | زما رب | څه څیز | احاطه کړے ده | زما رب | هر | څیز باندې | په علم سره
کوم چې تاسو الله سره شریک نیسئ سوا د دې نه چې زما رب څه څیز وغواړی ، زما د رب علم هر څیز باندې خور دے
اَفَلَا تَتَذَكَّرُوْنَ ﴿٨٠﴾ وَكَیْفَ اَخَافُ مَآ اَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُوْنَ
پس ایا نصیحت نه اخلئ | او څنګه | زه وویریږم | له هغه چانه چې شریک مقرر کړی تاسو | او نه ویریږئ تاسو
نو ایا تاسو سوچ نه کوئ ، او زه به څنګه ستاسو د جوړو کړو شریکانو نه ویریږم حال دا دے چې تاسو نه ویریږئ
اَنَّكُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزِّلْ بِهٖ عَلَیْكُمْ سُلْطٰنًا ؕ
له دې خبرې چې تاسو | شریک نیسئ | د الله سره | هغه | چې نه دے نازل کړے هغه د دې | په تاسو باندې | دلیل
چې د الله سره داسې څیزونه شریکوئ چې د هغې تاسو سره هیڅ سند نشته (دا د دایئ چې)
فَاَیُّ الْفَرِیْقَیْنِ اَحَقُّ بِالْاَمْنِ ۚ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿٨١﴾ اَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا
پس کوم فریق له دوا ډلو نه | زیات حقدار دے | د امن | که چرے تاسو پوهیږئ | هغه خلق چې ایمان راوړی
په دواړو ټولو کښې څوک د امن زیات حقدار دے ، که تاسو پوهیږئ | چا چې ایمان راوړے دے
وَلَمْ یَلْبِسُوْٓا اِیْمَانَهُمْ بِظُلْمٍ اُولٰٓىِٕكَ لَهُمُ الْاَمْنُ وَهُمْ
او نه دے ملاو کړے دوی | خپل ایمان | بې انصافۍ سره | هم د دوی د پاره دے | امن | او هم دا دی
او خپل ایمان ئې د ظلم سره ګډ کړے نه دے ، هم هغوی په امن دی او هم هغوی په سمه لار
مُّهْتَدُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَآ اٰتَیْنٰهَآ اِبْرٰهِیْمَ عَلٰى قَوْمِهٖ ؕ نَرْفَعُ
په سمه لار باندې | او دا دے | زمونږ دلیل (چې مونږ ورکړے دے) | ابراهیم ته | د ده د قوم خلاف | پورته کوو مونږ
روان دی او دا زمونږ هغه دلیل وو چې ابراهیم علیه السلام له مونږ د قوم په مقابله کښې ورکړے وو ، مونږ چې
دَرَجٰتٍ مَّنْ نَّشَآءُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِیْمٌ عَلِیْمٌ ﴿٨٣﴾ وَوَهَبْنَا لَهٗٓ
درجې | د چا چې مونږ غواړو | بیشکه | ستا رب | خاوند د حکمت | پوهه دے | او ورکړو مونږ | هغه له
د چا په حقله وغواړو نو مرتبه ورله اوچته کړو بیشکه چې ستا رب د حکمت خاوند او په هر څه پوهه دے او مونږ هغه له اسحٰق ع

وقف لازم

ع ١٥/٩

إِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا
اسحاق | او یعقوب | (چه) هر یو له | هدایت ورکړو موږ | او نوح له (هم) | موږ هدایت ورکړو
(خوږ ځوی) او یعقوب (غوندې لمسی) ورکړو او هر یو مو په سمه لار روان کړو (هغه لاره چې) پخوا مو نوح علیه السلام

مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهٖ دَاوٗدَ وَسُلَيْمٰنَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ
له دې نه وړاندې | او د دوی له اولاده | داؤد | او سلیمان | او ایوب | او یوسف
ته ښودلې وه او بیا د هغه په اولاد کښې مو داؤد سلیمان ایوب یوسف

وَمُوسٰى وَهٰرُونَ ۚ وَكَذٰلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾ وَزَكَرِيَّا
او موسیٰ | او هارون له (هم) | او دغه شان | موږ بدله ورکوو | نیکی کوونکو ته | او زکریا
موسیٰ او هارون علیهم السلام ته وښودله او نیکانو ته موږ دغسې بدله ورکوو ، او زکریا

وَيَحْيٰى وَعِيسٰى وَإِلْيَاسَ ۚ كُلٌّ مِّنَ الصّٰلِحِينَ ﴿٨٥﴾
او یحییٰ | او عیسیٰ | او الیاس له (هم) | چه دوی ټول | له نیکوکارونه ؤو
او یحییٰ او عیسیٰ او الیاس علیهم السلام ته مو ښودلې وه په دوی کښې هر یو نیک عمله وو ،

وَإِسْمٰعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا ۚ وَكُلًّا فَضَّلْنَا
او اسماعیل | او الیسع | او یونس | او لوط له (هم) | او هر یو له | موږ فضیلت ورکړې وو
او اسمٰعیل او الیسع او یونس او لوط ته مو هدایت وکړو او په دوی کښې هر یو له مو د (خپلې زمانې)

عَلَى الْعٰلَمِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنْ اٰبَآئِهِمْ وَذُرِّيّٰتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ ۚ
په جهان والؤ باندې | او د دوی پلارانو | او د دوی اولاد | او د دوی د ورونړو نه (هم ځینو ته)
په نورو خلقو فضیلت ورکړو او د دوی ځینو پلارانو او ځینې اولاد او ځینې ورونړو له مو فضیلت ورکړو

وَاجْتَبَيْنٰهُمْ وَهَدَيْنٰهُمْ إِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذٰلِكَ هُدَى اللّٰهِ
او غوره کړل موږ دوی | او هدایت وکړو موږ دوی ته | نیغې لارې طرف ته | دا دے | هدایت | د الله
او موږ دوی غوره کړل او دوی ته مو د نیغې لارې هدایت وکړو ، دا د الله تعالیٰ هدایت دے

يَهْدِى بِهٖ مَنْ يَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهٖ ۚ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ
سمه لار ښائی په دې سره | چا ته چه غواړی | له خپلو بندګانو نه | او که چیرې دې خلقو شرک کړے | نو خامخا ضائع شوي به وو له دوی نه
چه په خپلو بندیانو کښې چا له ئې خوښه وی هغه له ئې ورکوی ، خو که دې خلقو (بالفرض) شرک کړے وے نو

مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولٰٓئِكَ الَّذِينَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ۚ
هغه چه دوی کول | دا هغه خلق دی | کوم ته چه | موږ ورکړې وو | کتاب | او حکومت | او نبوت
ټول عملونه به ئې عبث تلی وو . دا هغه خلق دی چه موږ ورته کتاب او حکمت او نبوت ورکړے وو . نو

فَإِنْ يَّكْفُرْ بِهَا هٰٓؤُلَآءِ فَقَدْ وَكَّلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا
پس که چیرې | انکار وکړی | د دې (خبرو) نه | دا خلق | نو موږ مقرر کړی دی | په دوی | هغه خلق | چه نه دی د دے
که او س دا خلق ترې نه انکار وکړی ، نو موږ دا نعمت دا سې خلقو ته سپارلے دے چه په خپله هغوی

بِكٰفِرِيْنَ ﴿٨٩﴾ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدٰىهُمُ اقْتَدِهْ ؕ قُلْ

انکار کوونکی | هم دا خلق دی | کوم چې | هدایت کړې وو | الله | نو د دوی په لاره | چلیږه | ووایه

ترې نه منکرنه دی ، دا هغه خلق وو چې الله تعالیٰ هدایت کړې وو نو ته هم د هغوی په لاره ځه ته ووایه

لَّآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا ؕ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿٩٠﴾

نه غواړم زه له تاسو | په دې باندې | (تبلیغ) اجر | دا نه دے | مګر صرف | نصیحت | د جهان د خلقو د پاره

چې زه (د تبلیغ) په دے کار تاسو نه اجر نه غواړم ، دا د ټولے دنیا خلقو ته یو عام نصیحت دے۔

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهٖٓ اِذْ قَالُوْا مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ عَلٰى بَشَرٍ

او قدر ونه کړو دوی د الله | (لکه چې) حق د قدر د هغه (دانی) | کله چې دوی ووئیل | نه دې نازل کړې | الله | په (چا) انسان

او دوی د الله (د انعام) قدر ونه کړو لکه څنګه چې د هغه حق دے هر کله چې دوی ووئیل چې الله تعالیٰ په چا بشر باندې څه

مِّنْ شَيْءٍ ؕ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَآءَ بِهٖ مُوْسٰى نُوْرًا

څه شے | ووایه | چا | رالیږلے وو | هغه کتاب | چې | راوړے وو هغه | موسیٰ | رڼا

نه دی نازل کړی، ته ووایه چې چا هغه کتاب (تورات) نازل کړے وو چې موسیٰ علیه السلام راوړے وو ، څو لوخلقو

وَّهُدًى لِّلنَّاسِ تَجْعَلُوْنَهٗ قَرَاطِيْسَ تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفُوْنَ

او هدایت | خلقو د پاره | چې جوړ وئ تاسو هغه | پاڼړے پاڼړے | تاسو ښکاره کوئ هغه (څه) | او تاسو پټوئ

له رڼا او هدایت وو کوم چې تاسو بیلو بیلو صفحو باندې لیکلے دے (لیږ) څه پکښې ښکاره وئ او ډیر څه پکښې

كَثِيْرًا ۚ وَعُلِّمْتُمْ مَّا لَمْ تَعْلَمُوْٓا اَنْتُمْ وَلَآ اٰبَآؤُكُمْ ؕ قُلِ

ډیره (حصه) | او زده کړے شوی دی تاسو | په څه | چې نه پوهیدئ | تاسو | او نه ستاسو پلار نیکه | ووایه

پټ ساتئ (او د دې کتاب په ذریعه) تاسو ته هغه خبرې معلومے شوے چې نه تاسو او نه ستاسو پلار او نیکونو ته معلومے

اللّٰهُ ۙ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾ وَهٰذَا كِتٰبٌ

الله (رالیږلے دی) | بیا پریږده دوی | په (فضول) شغل د دوی کښې | چې دوی لوبے کوی | او دا (قرآن هم) | یو کتاب دے

ووایه چې هغه الله نازل کړے وو، بیا دوی پریږده چې په خپل فضول بحث کښے مشغول وی او دا (قرآن) مبارک کتاب دے

اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقُ الَّذِيْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰى

چې نازل کړے دے موږ | ډیر برکت والا | تصدیق کوونکے | د هغو چې | له ده نه وړاندې وو | او د پاره د دې چې ته وویروے | د مکے خلق

کوم چې موږ نازل کړو او د هغه کتابونو تصدیق کوی چې د ده نه وړاندې ؤ او د دے د پاره راغلے دے چې ته د مکے والا

وَمَنْ حَوْلَهَا ؕ وَالَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ

او کوم چې چاپیره د دې دی | او هغه خلق | چې یقین لری | په آخرت | او ایمان راوړی | په دے (کتاب)

او د خوا ؤ شا خلق ووېروے، او څوک چې په آخرت باندې باور لری ، هغوی په دے کتاب هم ایمان راوړی

وَهُمْ عَلٰى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُوْنَ ﴿٩٢﴾ وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى

او دوی | د خپل مونځ | حفاظت کوی | او څوک | زیات ظالم دے | د هغه چا نه چې جوړه تړل

او د خپلو مونځونو ډیر خیال ساتی ، او د هغه چا نه لوئے ظالم څوک کیدے شی چې په الله تعالیٰ

عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُوْحِيَ اِلَيَّ وَلَمْ يُوْحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَّمَنْ قَالَ

په الله باندې | دروغ | یا وې وویل | وحي شوې ده | ماته | او نه ده وحي شوې | هغه ته | د هغه څیز | او چا چې وویل

باندې دروغ وتړي یا دا ووائي چې ماته وحي راغلې ده او (په حقیقت کښې) هیڅ وحي ورته راغلې نه وي او څوک چې دا

سَاُنْزِلُ مِثْلَ مَآ اَنْزَلَ اللّٰهُ ۗ وَلَوْ تَرٰۤى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ غَمَرٰتِ

زر ده چې زه به نازل کړم | لکه څنګه چې | نازل کړو | الله | او که ووینې ته | هغه وخت چې ظالمان وي | په سختو

ووائي چې زه به هم د څه اسې عونې کتاب را نازل کړم کاش! چې ته هغه وخت وګورې چې دا ظالمان به د مرګ په

الْمَوْتِ وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْٓا اَيْدِيْهِمْ ۚ اَخْرِجُوْٓا اَنْفُسَكُمْ ۗ اَلْيَوْمَ

د مرګ کښې | او فرښتې به | راخوروي | خپل لاسونه | (چې) را وباسئ | ر وحونه خپل | نن ورځ

سختو کښې اخته وي او فرښتو ورته لاسونه دراوږده کړي وي (ورته وائي) چې خپل روحونه راوباسئ ، نن به

تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ

به تاسو ته درکولے شي | عذاب | د ذلت | په سبب د دې چې تاسو به وئیل | په الله باندې | ناحق

تاسو ته سپکوونکے عذاب درکیدے شي ، ځکه چې تاسو په الله تعالی باندې دروغ تړل ۔

وَكُنْتُمْ عَنْ اٰيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾ وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فُرَادٰى

او تاسو به | د هغه د ایتونو نه | غرور به کولو | او بیشکه تاسو راغلي وئ مونږ ته | یوازې

او تاسو د هغه د نخښو په مقابله کښې سرکشي کوله۔ (او س) تاسو مونږ ته داسې یوازې راغلي یئ

كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ

لکه څنګه چې مونږ پیدا کړي وئ تاسو | په اول ځل | او تاسو پریښودل | هغه څه | چې درکړي وو مونږ تاسو ته

لکه څنګه چې مونږ تاسو په اول ځل (یوازې) پیدا کړي وئ او مونږ چې تاسو له څه درکړي وو هغه مو وروستو

وَرَآءَ ظُهُوْرِكُمْ ۚ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ شُفَعَآءَكُمُ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ

له ورستو د شاګانو خپلو نه | او نه وینو مونږ | تاسو سره | ستاسو سفارشیان | هغه چې ګمان به کولو تاسو | چې دوی

پریښودل ، او مونږ (نن) تاسو سره هغه سفارشیان نه ګورو چې ستاسو په خیال کښې ستاسو په

فِيْكُمْ شُرَكٰٓؤُا ۚ لَقَدْ تَّقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَّا

ستاسو تر مینځه | (د الله) شریکان دي | بیشکه پریکړې شو | ستاسو په مینځ کښې (تعلق) | او ورک شول | له تاسو نه | هغه څه

معامله کښې (زمونږ) شریکان وو یقیناً ستاسو په خپل مینځ کښې رشتې ختمې شوې او کومې کومې دعوې چې مو

ع ١١ / ١٧ كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾ اِنَّ اللّٰهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوٰى ۚ يُخْرِجُ الْحَيَّ

چې تاسو به ئې ګمان کولو | بیشکه | الله | چوونکے دے | د دانې | او زړي | هغه راوباسي | ژوندے

کولې هغه ټولې درنه هیرې شوې ۔ بیشکه الله د دانې او د زړي (زرغونه د پاره) چوونکے دے هغه د مړي

مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ۚ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ فَاَنّٰى تُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٥﴾

له مړي نه | او راویستونکے دے | مړے | له ژوندي نه | دا دے ستاسو | الله | نو کوم خوا | تاسو اړولې روان یئ

نه ژوندے راوباسي او د ژوندي نه مړے راوباسي هم دا ستاسو خدائے دے نو تاسو کوم خوا اړولې روان یئ

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ ۚ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَّالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ۚ

چوونکے دے | دَ صبا | او جوړ کړه هغه | شپه | دخت دَ آرام | او نمر | او سپوږمۍ | (ذریعه دَ) حساب

هغه دَ صبا را ایستونکے دے ، هغه شپه دَ آرام دَ پاره ، او نمر او سپوږمۍ ئے دَ حساب دَ پاره پیدا کړل

ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ ﴿۹۶﴾ وَهُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ النُّجُوْمَ

دا ده | انداز | دَ لوئے زبردست | پوهه | او هغه دے چا چه | جوړ کړل | تاسو دَ پاره | ستوری

دا دَ هغه ذات مقرر کړے (نظام) دے چه غالب او پوهه دے او الله تعالیٰ هغه ذات دے چا چه تاسو دَ پاره ستوری جوړ کړل

لِتَهْتَدُوْا بِهَا فِيْ ظُلُمٰتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ

چه تاسو لاره بیا مومئ | په هغه سره | په تیارو کښے | دَ اُوچے | او دریاب | بیشکه په تفصیل سره بیان کړی دی مونږ | آیتونه

چه دَ اُوچے او دَ سمندر په تیارو کښے پرے لار بیا مومئ ، یقیناً مونږ علم لرونکو دَ پاره نخښے په

لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿۹۷﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ نَّفْسٍ وَّاحِدَةٍ

هغه قوم دَ پاره | چه پوهیږی | او هم هغه دے | چا چه | پیدا کړی ئے تاسو | له یو کس (آدمؑ) نه

تفصیل سره بیان کړی دی . او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ټول ئے دَ یو نفس نه پیدا کړی یئ

فَمُسْتَقَرٌّ وَّمُسْتَوْدَعٌ ۭ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ

بیا دیو ځائے دَ استوګنے ځائے دے | او بل دَ امانت ځائے دے | بیشکه په تفصیل سره بیان کړل مونږ | آیتونه | هغه قوم دَ پاره

بیا یو دَ استوګنے ځائے دے او بل دَ سپارلو ځائے . مونږ پوهه خلقو ته ټولے نخښے څرګندے بیان کړی

يَّفْقَهُوْنَ ﴿۹۸﴾ وَهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاۗءِ مَاۗءً ۚ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ

چه پوهیږی | او هم هغه دے | چا چه | راولیږلے | له آسمان نه | اُوبه | پس راوویستلو مونږ په هغه سره

دی . او الله تعالیٰ هغه ذات دے چه دَ آسمان دَ غاړے نه ئے اُوبه راورولے دی نو دَ هغے په ذریعه

نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَاَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُّتَرَاكِبًا ۚ

بوټی | دَ هر قسم | بیا راوویستلو مونږ | دَ هغے نه | شینکے | چه راوباسو مونږ | دَ هغے نه | دانے | یو په بل پورے انښتے

مونږ هر قسم شینکے راوټوکولو نو په هغے کښے مو شنه بناخونه پیدا کړل چه په هغے کښے مو یو په بل سورے دانے پیدا کړے

وَمِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَّجَنّٰتٍ مِّنْ اَعْنَابٍ وَّالزَّيْتُوْنَ

او دَ کجورو دَ اُونو نه | له بناخونو دَ هغے نه | دَ غونچکو | ژوړند ونه | او باغونه | دَ انګورو | او خوَن

او دَ کجورو دَ غونچکو نه دَ زوړند و غونچکو نه او دَ انګورو او دَ خوَن او

وَالرُّمَّانَ مُشْتَبِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ۭ اُنْظُرُوْٓا اِلٰى ثَمَرِهٖٓ اِذَآ اَثْمَرَ

او دَ انارو | دَ یو بل په شان | او دَ یو بل نه جدا | وګورئ | دَ دے میوو ته | کله چه میوه ونیسی

دَ انارو باغونه چه څه دَ یو بل په شان دی او څه دَ یو بل نه جدا وی ، دَ (دوی) میوے ته خو وګورئ هر کله چه وګلی او

وَيَنْعِهٖ ۭ اِنَّ فِيْ ذٰلِكُمْ لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۹۹﴾ وَجَعَلُوْا

او دَ دے دَ پخیدو (طرف ته) | بیشکه | په دے کښے | نخښے دی | دَ هغه قوم دَ پاره | چه ایمان راوړی | او دوی ګرځولی دی

هر کله چه پخه شی ، په دے چیزونو کښے دَ مؤمنانو دَ پاره دَ قدرت بنکاره نخښے پرتے دی . او دوی خدائے پاک

لِلّٰهِ شُرَكَآءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوْا لَهٗ بَنِيْنَ وَبَنٰتٍۭ

الله سره | شریکان | پیریان نو لره | او حال دا چه الله پیدا کړي دي دوي | او جوړ کړي دي دوي | هغهٔ د پاره | ځامن | او لوڼړه

له پیریان شریک کړځولی دي او حال دا چه (دوي هم) الله پیدا کړي دي او دوي الله تعالی له بغیره پوهې نه ځامن او

بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ سُبْحٰنَهٗ وَتَعٰلٰى عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝١٠٠ بَدِيْعُ

په بې علمۍ سره | هغه پاک دے | او ډیر اوچت دے | د هغه څخه نه | چه دوي ئې بیانوي | پیدا کوونکے دے

لوڼړه جوړ کړي دي الله تعالی پاک دے او د هغو خبرو نه اوچت دے چه دوي ئې بیانوي . د اسمانونو او

السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ؕ اَنّٰى يَكُوْنُ لَهٗ وَلَدٌ وَّلَمْ تَكُنْ لَّهٗ صَاحِبَةٌ ؕ

د اسمانونو | او د زمکے | څنګه کیدے شي | د هغهٔ | ځوئے | حال دا دے چه نشته دے د هغهٔ | ښځه

د زمکے پیدا کوونکے دے ، د هغهٔ ځوئے څنګه کیدے شي ، هر کله چه د هغهٔ ښځه نشته

وَخَلَقَ كُلَّ شَیْءٍ ۚ وَهُوَ بِكُلِّ شَیْءٍ عَلِيْمٌ ۝١٠١ ذٰلِكُمُ اللّٰهُ رَبُّكُمْ ۚ

او پیدا کړو هغهٔ | هر څیز | او هم هغه | په هر څیز | پوهه دے | هم دا دے الله | ستاسو رب

او هغهٔ هر څیز پیدا کړے دے او په هر څیز ښهٔ پوهه دے . هم دا الله دے چه ستاسو پالونکے دے

لَاۤ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ خَالِقُ كُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوْهُ ۚ وَهُوَ

نشته دے څوک معبود | سوا د هغهٔ نه | پیدا کوونکے دے | د هر څیز | پس هم د هغهٔ عبادت کوئ | او هغه

بے د هغهٔ نه بل معبود نشته ، د هر څیز پیدا کوونکے دے (یواز ے) د هغهٔ عبادت کوئ ، او هغه

عَلٰى كُلِّ شَیْءٍ وَّكِيْلٌ ۝١٠٢ لَا تُدْرِكُهُ الْاَبْصَارُ ۫ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ ۚ

د هر څیز | کارساز دے | نه شي موندے هغهٔ لره | سترګے | او هغه | مومي | سترګو لره

د هر څیز کارساز دے . څوک ئې په سترګو نه شي لیدے او هغه ټولے سترګے لیدے شي ،

وَهُوَ اللَّطِيْفُ الْخَبِيْرُ ۝١٠٣ قَدْ جَآءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَّبِّكُمْ ۚ

او هغه دے | باریک بین | خبردار | بیشکه راغلی دي تاسو ته | دلیلونه | ستاسو د رب له طرفه

او هغه باریک بین خبردار دے ، تاسو ته د خپل رب د طرف نه دلیلونه راغلی دي .

فَمَنْ اَبْصَرَ فَلِنَفْسِهٖ ۚ وَمَنْ عَمِیَ فَعَلَيْهَا ؕ وَمَاۤ اَنَا عَلَيْكُمْ

نو څوک | چه ئې ولیدل | پس ځان د پاره | او څوک چه ړوند پاتے شو | نو هم په هغه دے (تاوان) | او نه یم زه | په تاسو باندې

نو څوک چه ئې ولیدل نو فائده ئې ځان له ده او څوک چه خپل ځان ړوند کړي نو تاوان ئې د خپل ځان دے او زه (نبي) ستاسو

بِحَفِيْظٍ ۝١٠٤ وَكَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ وَلِيَقُوْلُوْا دَرَسْتَ

نګهبان | او دغه شان | بیا بیا بیانوو مونږه | آیتونه | او چه ووائی هغه (منکران) | لوستلی دي تا

نګهبان نه یم ، او دغه شان مونږه خپلے نخښے بیا بیا بیانوو او دے د پاره چه دوي ووائی چه تا (چرته د چا نه) لوستلی

وَلِنُبَيِّنَهٗ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ۝١٠٥ اِتَّبِعْ مَاۤ اُوْحِیَ اِلَيْكَ

او چه مونږ ښهٔ واضحه کړو دا | په پوهه قوم د پاره | پیروی وکړه | د هغه څه | چه وحي ئې شوې ده | تا ته

دي او څوک چه پوهه دي هغوي ته حقیقت ښهٔ ښکاره کړو . ته په هغه وحي پسے ځه چه خپل رب درته

مِنْ رَّبِّكَ ۚ لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ وَاَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِيْنَ ١٠٦

ستا د رب له طرف نه | نشته د (څوک) معبود | سوا د هغهٔ | او مخ وګرځوه | له مشرکانو نه

راليږلے دے، بے د هغهٔ نه بل خدائے نشته او د مشرکانو پرواه مه کوه۔

وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَآ اَشْرَكُوْا ۗ وَمَا جَعَلْنٰكَ عَلَيْهِمْ حَفِيْظًا ۚ

او که چرے غوښتلے وے الله | نو دوی به شرک نه وُو کړے | او نه يئے جوړ کړے مونږ ته | په دوی باندے | نګران

او که چرے الله تعالیٰ غوښتلے نو دوی به شرک نه وُو کړے او مونږ ته په دوی محافظ مقرر کړے نه يئے

وَمَآ اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ١٠٧ وَلَا تَسُبُّوا الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ

او نه يئے ته | په دوی | ذمه وار | او کنځل مه کوئ | هغوته د کوم چه | مشرکان عبادت کوی

او نه ته د دوی ذمه وار يئے۔ او (اے مسلمانانو!) هغه معبودانو ته کنځل مه کوئ چه دوی ئے د

مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَسُبُّوا اللّٰهَ عَدْوًا ۢ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ كَذٰلِكَ

د الله نه سوا | پس دوی به کنځل وکړی | الله ته | په زياتی سره | بے له علم نه | دغه شان

خدائے نه سوا عبادت کوی، ځکه چه دوی به د دښمنئ په وجه په ناپوهئ کښے الله ته کنځل وکړی، دغسے مو

زَيَّنَّا لِكُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ۪ ثُمَّ اِلٰى رَبِّهِمْ مَّرْجِعُهُمْ

ښائسته کړے دے مونږ | هر يو يو ډلے د پاره | د دوی عمل | بيا | د خپل رب طرف ته | دوی له واپس تلل دی

مونږ هر يو امت ته خپل خپل عمل ښائسته ښکاره کړے دے، بيا به دا ټول خدائے ته پيش کيږی

فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ١٠٨ وَاَقْسَمُوْا بِاللّٰهِ جَهْدَ اَيْمَانِهِمْ

پس هغه به دوی ته وښائی | څهٔ چه دوی کول | او دوی قسمونه وخوړل | په الله | پاخهٔ | قسمونه

نو هغه به ورته خبر ورکړی چه دوی څهٔ څهٔ کارونه کول۔ او دوی په الله تعالیٰ باندے ټينګ قسمونه وخوړل

لَئِنْ جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ لَّيُؤْمِنُنَّ بِهَا ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰيٰتُ

که چرے | راشی دوی ته | (څهٔ) نخښه | خامخا به ايمان راوړی دوی په هغے | ووايه | چه دا ئے نخښے (معجزے)

چه که دوئ ته (خدائی) نخښه راغله نو دوی به پرے خامخا ايمان راوړی۔ (اے پيغمبره! دوی ته) ووايه چه

عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ ۙ اَنَّهَآ اِذَا جَآءَتْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ١٠٩

(خو) د الله سره دی | او تاسو ته څهٔ معلومه ده | چه هغه (نخښے) | هر کله راشی | (بيا به هم) دوی ايمان نهٔ راوړی

ټولے نخښے الله تعالیٰ سره دی او تاسو ته څهٔ معلومه ده که چرے هغه نخښے راهم شی نو هم دوی ايمان نهٔ راوړی

وَنُقَلِّبُ اَفْـِٕدَتَهُمْ وَاَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖٓ

او مونږ به واړوو | د دوی زړونه | او د دوی سترګے | لکه چه | دوی ايمان نه وو راوړے په هغه

او مونږ به د دوئ زړونه او د دوئ سترګے (د حق نه) بدلے کړو لکه ځنګه چه دوی په دے (قرآن) ئے

اَوَّلَ مَرَّةٍ وَّنَذَرُهُمْ فِيْ طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ١١٠ ع

په اول | ځل | او مونږ به پريږدو دوی | د دوی په سرکشئ کښے | سرګردانه

نخښے) اول ځل ايمان راوړے نهٔ دے، او په خپله سرکشئ کښے به ئے اريان دريان پريږدو۔

١٣ ع ١٠ ١٩